

ЮНАК

ЧЕРВЕНЬ — ЛИПЕНЬ 1973 JUNE — JULY

ЗВ'ЯЗКОВІ І ВПОРЯДНИКИ!

Появилось нове видання
ГПБулави під назвою

ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО

ЦІНА — \$6.00

Є це збірна праця 22-ох авторів — пластових провідників. 471 сторінок друку, багато ілюстрацій, ціна — \$6.00. — Зокрема звертаємо вашу увагу на такі розділи:

● Гурткова система — правильне ведення частин УПЮ ● Зв'язкові вишколюють гурткових ● Планування праці гуртка і куреня ● Пластові ігри — опис 160 різних ігор ● Мандрівництво — практичні поради ● Табірництво — практичні поради

“ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО”

можна набути

- в Канаді: у Пластовій кооперативі “ПЛАИ”

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

- у США: у пластовій крамниці “МОЛОДЕ ЖИТТЯ”

Molode Zytia, 304 E., — 9 St.,
New York, N. Y., 10003, USA.

- Замовлення з інших країн треба спрямовувати до Адміністрації “Юнака”:

“Yunak” — Magazine,
2445 A Bloor St. W.,
Toronto 21, Ont., Canada.

- Повищі ціни важні при закупі у крамниці. При позамісцевих замовленнях треба долучити по 75 центів за примірник на поштову пересилку.

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

Єдина пластова крамниця
у США має на складі:

♦ пластові однострої ♦ пластові відзнаки до одностроїв і таборовий виряд ♦ пластову літературу ♦ і т. п.

MOLODE ZYTIA, Inc.
302 E. — 9th St.,
New York 3, N. Y., U.S.A.

ПЛАСТОВЕ НОВАЦТВО І ЮНАЦТВО ДБАЮТЬ ПРО ОЩАДНІСТЬ!

Бути ощадним — це похвальна прикмета. Недаром у Пластовому Законі є точка про ощадність. За своєю їм її замолоду, а вона пригодиться нам на ціле життя.

Пластова Кредитова Спілка заохочує новацтво і юнацтво складати на власну книжечку ощадностей зароблені або одержані від когось гроші.

Щоб було цікавіше молодим членам нашої кредитівки ощаджувати, її управа проголошує щомісячне тягнення лотерії. З-поміж усіх членів кредитівки віком до 18 років, імена яких будуть виписані на окремих картках, кожного місяця чиесь прізвище витягатиметься із шапки. “Щасливий” особі кредитівка вишле грамоту, а на її conto впише суму 5.00 дол.

Досі виграли по 5.00 дол. у березні новачка Мирося Єйна, у квітні новак Юрій Хабурський, у травні юнак Олег Антонішин.

Новачки і Новачки, Юначки і Юнаки! Вписуйтеся в члени Пластової Кредитівки, щоб вчитися ощаджувати, а з тим ставати кращими!

Пластова Кредитова Спілка міститься у Пл. Домі при вулиці 2199 Блур-захід, Торонто 21, Ont.

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає ПОЗИКИ та
- приймає ОЩАДНОСТІ.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- Урядові години:
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластунни і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!

Річна передплата: США і Канада — \$7.50, (за два роки — 1973/74 — \$14.00); Австралія — 4.50 австр. дол.; Австрія — 100 шілінгів; Аргентина — 10.00 пезів (нових); Бельгія — 150.00 бел. франків; Вел. Британія 1.25 фунта; Італія — 2.000 лірів; Німеччина 12.50 нім. марок; Франція — 15 франц. франків.

Ціна одного числа: у США і Канаді — 75 центів.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2445 A Bloor St. West, Toronto 21, Ont. Canada

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ontario, — M6S 1P7 — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont.

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЧЕРВЕНЬ-ЛИПЕНЬ Ч. 6-7 (118-119) РІК XI

Редагус колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Влизняк,
пл. сен. Тоня Горохович,
ст. пл. Богдан Колос,
пл. вірл. Ксеня Одежинська
ст. пл. Юрій Павлічко,
пл. сен. Олександра Юзенів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЗМІСТ

2 Гутірка з юними друзями	Гребля
3 Українець — новітній Ікар	Е. Я.
5 А що ви на це?	Ю. І. Павлічко
6 Треба нам знати	**
6 Одяги Полісся на ЮМПЗ	О. Хміляк, З. Смаль-Стоцька
8 Спогади з умілости "Три пера"	А. Филипович
9 Три дні в тиші і самоті	Х. Янчишин
9 Рушаємо в дорогу	Ю. Горчинський
10 Водно-мандрівний табір	А. Дурбак
12 Я і моя вчителька	Л. Ю.
13 Пластунам на вухо	Розбанич
14 Фоторепортер питає	
15 Таборові брами	
16 Де найкраще розложити шатра?	
17 Де і як найкраще таборувати?	
17 Шукаємо за добрим шатром	
18 Сторінка розваги	
19 По морю	Скіпер
21 Пер Гінт прем'єра в Нью-Йорку	Ю. Яримович
22 Пригоди нашого сусіда римлянина	І. Корда
23 Дівчинка... сонечко	К. Оранська
23 Спорт	
25 Хроніка	
27 Поради на мандрівку	Г. К.
28 Для філателістів	Ю. І. Павлічко
29 Пісня срібного вечора	М. Сингаївський
30 Оголошення	
31-32 Список датків на пресфонд і посмертні згадки	

● На обкладинці: Тарас Кіценюк у леті на своєму "Ікаросі".

● Ілюстратори цього числа: ст. пл. Олег Кандиба, пл. сен. Володимир Пилишенко-Гарпун, пл. сен. Орест Слупчинський, п. Марія Шкурка.

ГУТІРКА З ЮНИМИ ДРУЗЬЯМИ

“В НАС ОЧІ ШИРОКО РОЗКРИТІ НА ЧАР ПРИРОДИ, НА КРАСУ”

*Світає. І небо поволі згаса.
Тьмянішає місяця срібний серпанок.
Не знаю, в степу заряхтіла роса,
Чи синьо проміняться озі скитянок.
(Борис Мозолевський, Перед світанком)*

Дорогі Юні Подруги і Друзі!

Пізнаючи нюанси краси природи, переживаємо повноту духових сил, багатшаємо естетичними емоціями. Перебуваючи на розкопах скитської могили, наш київський археолог і поет Борис Мозолевський описує свої емоції, що зродилися на світанку, у порі, коли поволі ясніло небо і зникла виразність місяця, коли наставав день. Зворушений красою степу, збуджений духово та інтелектуально, побачив не росяні краплини, але промені від синіх очей скитянок. А далі уявив собі, що маки на скитській могилі “згоріли від болю”, що “завмерли в молитві похилені мальви мов білі черниці”; сивий туман над могилою сприйняв поет як “саван печальний”. Світанок заставив його думати про день, про свій власний день. Що принесе йому він?.. Яку ціну прийдеться заплатити — скитське золото, енергію вогню, чи може долю, себе доведеться віддати... Отакі надзвичайні емоції і роздуми викликав в археолога світанок у степу.

Ми могли б знайти незліченну кількість прекрасних поезій, у яких письменники і поети передають свої переживання і думки, викликані красою в природі. Але ми саме вибираємося, або перебуваємо, на таборах. Засідаємо до таборових ватер.

“Сіріли у сьмерку півночі шатра...”

Горить вогонь, іскри летять угору, зникають на тлі темного неба. Звідки береться вогонь? Деревина від нього перетворюється в попіл. Спостерігши це явище, думки наші зупиняються над відвічною проблемою змін у природі. Глянувши на вечірне небо, думаємо про безконечність, про існування інших світів, про життя людини на інших планетах.

Співаючи в колі подруг і друзів, скріплюються наші почуття дружби, приходять до нас спомини із інших пережитих спільно подій, а це єднає нас з тими, що колись співали при ватрах чи на прогулянках у Карпатах, на “Вовчій Тропі”, чи “Пластовій Січі”. Коли згаснуть вогні ватри, послухаймо нічної тиші в природі. Тиша буде сповнена шарудінням, цокотами, свистом. У ній побачимо як нічна темінь, немов ріка, плистиме до нас з лісів та долин. Сповнені таких вражень, відчуватимемо як наші серця наливатимуться любов’ю до краси, вдячністю за неї Богові, як уява наша швидкокрилою птахою полетить за океани і гори у далеку вимріяну Україну. Вироснуть в уяві всі події минулого і сучасного, що з ними ми познайомилися з книжок, із навчання в українській школі. Запросимо когось старшого, щоб розповів нам про своє пластування в Україні. Розповіджене стане і нашою власністю, бо сприймемо його емоційно, зворушені красою літної ночі.

“Перед нами сходить сонце золоте...”

Не прогайнуймо на таборі побачити схід сонця. Раненько у лісі прислухаймося птахам і тваринам як вони вітають схід сонця; придивляймося як квіти розхиляють свої головки, звертаючись до сонця; як блищить роса діамантами; як сколихує легіт трави й збіжжя, а вони лінуть у безконечність грайливими хвилями. За їхніми хвилями полине і наша думка і почуття — у кожного інші, цікаві. Запишімо їх у хроніці, щоб потім прислати “Юнакові” як “молоде перо”.

Пам’ятаю, ...вдумливі й творчі “Боярині” після однієї своєї прогулянки у своїй курінній стінгазеті помістили були описи своїх переживань (було таке завдання на тереновій грі), коли вони сиділи над річкою, прислухаючись до звуків коліс поїзда, що зникав на обрії, коли перед їхніми очима була відкрита прекрасна панорама осінньої природи.

Чекаємо, Дорогі Подруги і Друзі, і Ваших описів своїх вражень з “широко розкритих очей на чар природи і краси” за Вашого цьоголітнього таборування і мандрування.

Скоб!

Подруга Гребля

УКРАЇНЕЦЬ — НОВІТНІЙ ІКАР

Період історії, в якому виростають читачі теперішнього "Юнака", відзначатиметься в першій мірі небуденним поступом у ділянках авіації і астронавтики. Поступ цей остаточно завершився першими кроками астронавтів на місячному ґрунті.

Це добре і гарно, але що ж тоді з тисячелітньою мрією Дедала й Ікара навчитись людині ширяти в повітрі на рівні із соколом чи чайкою? Відповісти на це питання пробував у 19-му столітті Отто Лілієнталь. Але здійснення старовинної мрії припало групі сучасних ентузіастів вільного лету, між якими піонером і чемпіоном став молодий Тарас Кіценюк із Каліфорнії.

Починаючи з весни 1971-го року, члени згаданої групи, пристрасні любителі вільного літання, започаткували новий рід польоту. Він базується на вживанні крило-подібних конструкцій найлегшого типу або конструкцій типу паперового змія чи парашутної поверхні. Підвісивши себе під таким приладом, авіатор набирає повітряної швидкості, підбігаючи зверху відповідного горбка. Набравши швидкості 20-25 миль на годину, прилад зроджує аеродинамічні сили, потрібні для вільного лету.

Тарас Кіценюк запроєктував і збудував легкого типу прилад для вільного літання і назвав його Ікарос. Ікарос — це подвійне крило розмахом на 29 футів. Деталі Ікароса вказують на глибоке розуміння конструктора аеродинамічних принципів та принципів міцності матеріалів; завдяки тому змонтована машина важить лише 55 фунтів без пілота, а корисне обтяження вагою пілота сягає 200 фунтів, тобто майже чотири рази більше, чим власний тягар Ікароса! Одночасно добір профіля крил і кута нахилення крил до горизонталі і до поперечної осі забезпечують значну стійкість машини під час лету.

Завдяки вмілій побудові Ікароса та завдяки небуденній інтуїції і вмілості Тараса як авіатора ширяка йому першому в історії цього спорту вдалося виконати польоти з оборотами на 360 ступенів, побити попередні рекорди довготривалості, літаючи 1 год. і 10 минут у місцевості Torreya Pines, Каліфорнія. До найфантастичніших досягнень Тараса й Ікароса зараховують його лет, під час якого він піднявся на 1,000 футів вище точки свого старту, використовуючи для цього термічні струми атмосферного повітря.

Тарас Кіценюк готується до лету на крилах свого Ікароса.

"Одягнувши" Ікароса на плечі, Тарас починає розгін до польоту. Сестра Тарасова Катерина і приятель Матт Люїс приглядаються. Бігти потрібно щосили, щоб досягти швидкості 18-20 миль на 1 годину.

Коли бажаєте прочитати більше про Тараса та оглянути фотознімки з його летів, знайдіть описи цих летів, публіковані в наступних англомовних журналах:

1. "Air Progress" — грудень 1972 і січень 1973; стор. 40-47 і 78-79 у першому числі та стор. 52-59 у другому.
2. "National Geographic Magazine" — лютий 1972, стор. 289-292.
3. "Soaring Magazine" — січень 1972, 1 стор.
4. "Popular Science" — червень 1972, стор. 92-94 і 130.
5. "Plane and Pilot" — березень 1972, стор. 38-41 і 57.
6. "Private Pilot" — квітень 1972, стор. 22-26.

Розгін завершений! Тарас та Ікарос ширяють у своєму елементі! Керуючись інстинктом летуна, Тарас маневрує Ікаросом, шукаючи термальних течій повітря.

Вони дозволяють йому піднятися вище точки стартування.

У Польтдейл, Каліфорнія, Тарас Кіценюк ширяє спіральним рухом, підіймаючись до рекордової висоти 1,800 футів понад вершок стартувальної гірки. Летун та Ікарос — завбільшки малої комахи — у правому горішньому розі фотознімка.

Увага! Усі знімки Тарас Кіценюк виготовив спеціально для поміщення в "Юнакові".

7. "Sport Aviation" — серпень 1972, стор. 22-26.

Для тих, хто ближче цікавиться деталями побудови Ікароса, молодий Тарас Кіценюк підготував точні пляни та інструкції для монтажу. Їх можна набутися за ціну 10.00 доларів, пишучи на адресу:

Taras Kiceniuk, jr.
Palomar Observatory
Palomar Mountain, Calif. 92060

Чи не цікава теж адреса молодого Тараса? Секрет у тому, що батько Тараса відповідає за технічне устаткування астрономічної обсерваторії на горі Пальомар. Головний прилад обсерваторії — телескоп розміром на 200 інчів. Він найбільший у світі.

Батько Тараса, Тарас Кіценюк, народився в Елізабеті, Н. Дж., в 1925 році. Дідо Тараса, Василь Кіценюк, походить з Рогатинщини (місцевість Псари) в Галичині. Бабуня Тараса, Катерина Станко — родом з Любачева (Заперекіп). Мати Тараса — австрійського походження. Сам Тарас народжений у США, як і його батько. Він тепер студент першого року Каліфорнійської техніки.

Кіценюки, батько і син, пристрасні авіатори. У кожного ліценція летуна. Один і другий — горді власники літаків. У батька — Пайпер Супер Крузер з 1947 р. У сина — ДФС Олімпія-Майсе.

Крім Тарасів, старшого і молодшого, в родині Кіценюків ще один dorостаючий активний аеронавт — 16-ти річна доня і сестра Катерина Кіценюк.

Е. Я.

Усміхнися!

Друг В. під час опитування юнака до проби: — Ти зовсім нічого не знаєш, але якщо відповіси мені все ж таки на це останнє питання, підпишу тобі індекс. Отже, подивися на цю мапу і скажи, яка віддаль від міста А до міст Б.

Юнак: Така ж сама, як від міста Б до міста А.

Друг В.: Добре, а скільки це миль?

Юнак: Це вже інше питання.

А що ви на це?

ВІДПОВІДЬ НА “ДЕЩО ПРО СТОСУВАННЯ ДО ДЕРЖАВИ, У ЯКІЙ ЖИВЕМО”

Дорогий Друже!

Не певний я, чи Ви пластун, а з підпису годі Вас определити до певної вікової групи; а тоді може легше було б дебатовати.

Я зовсім не погоджуюся з Вашою думкою і думаю, що Ваші дефініції про державу не ясні і не правильні.

Коли мова про Україну, то тут є два розуміння: держава — нація.

України, як суверенної держави, нема. Тому не думаю, що хтонебудь може оскорбити свою батьківщину Україну, коли скаже “моя держава” про країну, в якій народився, виховався, яка дала йому повні права громадянина. Правда, тут бувають непорозуміння, бо ми не вичуваємо нюансів, головню ми молоді, коли “живцем” перекладаємо такі звороти, як “my country”, “mine land”, але ніхто з нас не інтерпретує цього дослівно “моя батьківщина”.

Моя батьківщина — це країна моїх батьків, там за океаном, моя матірня мова українська (що не перешкоджає мені так само легко говорити по-англійському) і моя церква українська. Але моя держава — це Америка; я не “на еміграції”, а щодо моїх громадянських обов’язків, то я хочу їх конкретно і сумлінно виконувати.

Ви згадуєте, що “...це не мусить означати, що треба заступати позицію і політичні цілі даного народу, або ще менше даного уряду”. Як Ви це розумієте? Відмовитися від військової служби і бути дезертиром, якщо я не погоджуюся з політикою даної держави чи уряду; чи може, маючи громадянське право голосу, не використати його? Подивіться на Канаду! Тому, що наші українці включилися в політичне життя держави, канадські українці мають так багато осягів.

Коли ми громадяни тієї чи іншої країни, наше життя не кінчається на тому, щоб лише виконувати обов’язки супроти тієї держави. Наше післанництво, яке ми одержали по наших батьках, багатогранне. Ми мусимо включитись у життя даної країни-держави, займати чільні становища, налаштовувати в урядових колах зв’язки, щоб так здобувати прихильників для наших ідей і змагань.

Щодо Вашого побоювання про міждержавні конфлікти і що це може нас зробити

“смертельними” ворогами — тяжко мені повірити. Я зустрічався з пластунами з Канади, Австралії, Аргентини, Великобританії і Німеччини, і не було конфліктів щодо політики “наших держав”. Ми собі їх сердечно скритикували і миролюбно погодилися, що “якось то буде!” Але (у старшої генерації) спробуйте почати дискусію про партії, календарі чи патріярхат — як там це виглядає?!

Ви побоюєтеся, що ми колись будемо стояти по двох боках фронту і “йти брат на брата!” Так, і я цього боюся. Але це не новина українському народові: від княжих часів, через Берестечко і Полтаву, через першу і другу світові війни, наші предки стояли напроти себе на фронтах. Ви підкреслюєте дефініції, на які ми обурюємося: “наша велика столиця Москва”, “наша батьківщина — Радянський Союз”. Так, це неправильне, але я вірю, що Ви не почули від юнака чи юначки звороту: “наш Вашингтон”, “наша Оттава” чи “наша Канберра” і т. п.

Ви почуєте зате зворот “у нас у Нью-Йорку”, “у нас у Торонті”, що зовсім правильне, бо юнак говорить тоді про своє місце замешкання і свою станицю чи школу тощо.

Також велика різниця сказати “наша батьківщина — Радянський Союз” і “моя держава Канада”, чи США, чи т. п., бо я далі підкреслюю, що є дуже велика різниця в дефініції “батьківщина” і “держава”.

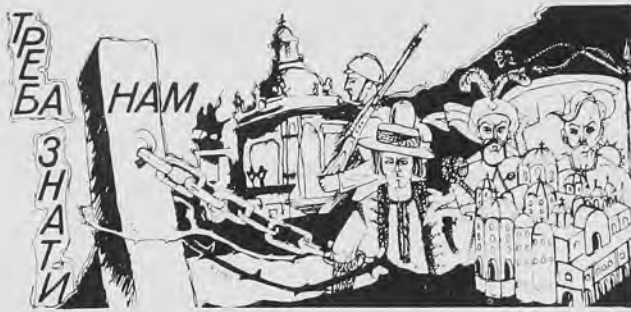
ст. пл. скоб Юрій Ігор Павлічко

УСМІХНИСЯ!

Жарт Бернарда Шова

Бернард Шов видумав таке на тему людської праці:

Рік має	365 днів
половину часу займають ночі	— 182 дні
	залишається 183 дні,
кожного дня 4 год. призначені на їжу, отже	60 днів
	залишається 123 дні
якщо відняти неділі	52 дні
	залишається 19 днів,
на хвороби припадає	3 дні
	залишається 16 днів
відійміть 2 тижні вакацій	15 днів
	залишається 1 день
і це є “День Праці”.	

Ми вже писали про відзначування у цьому році 40-річчя великого голоду в Україні. Цим разом подаємо вам джерела, де можете знайти більше матеріалів на цю тему.

УКРАЇНСЬКІ ДЖЕРЕЛА І КНИЖКИ ПРО ГОЛОД В УКРАЇНІ 1933 Р.

Красне цисьменство

Василь Барка — "Жовтий князь".

Олена Звичайна — "Оглянувшись назад".

Тодось Осьмачка — "Ротонда душогубців".

Юрій Клен — "Попіл імперій" (фрагмент про голод).

Микола Понеділок — "Говорить лише поле".

Фото заголовної сторінки брошури про голод в Україні, виданої в Парижі 1933 року.

Інформативні і джерельні видання

Альманах Українського Народного Союзу за 1973 р.

Вячеслав Давиденко — "Сорокріччя великого голоду 1932-33 р."

О. Калинник — "Документи з України про голод".

ДОБРУС — "Біла книга про чорні діла Кремлю".

Петро Страдник — "Правда про советську владу в Україні".

І. Герасимович — "Голод на Україні 1933 р."

ОДЯГИ ПОЛІССЯ НА ЮМПЗ

28-ий КУРІНЬ УПУ-ок ІМ. КН. ОЛЬГИ
— ГОРДИСТЬ КЛІВЛЕНДУ

Щоб гідно зарепрезентувати нашу станицю на ЮМПЗ-1972 р. — наші юначки взялися до праці рано на весні. На своїх сходинах обложилися різними виданнями українського народного мистецтва включно із енциклопедією. Після довгих розшуків, за пропозицією пл. сен. Тані Петрини, юначки вирішили поїхати на зустріч у поліських одягах.

Саме на Поліссі, як знаємо, збереглися найдавніші типи стародавніх уборів, характеристичні спрощеними геометричними узорами, як напр., рядки поодиноких або по декілька вписаних один в один ромбів, часом із видовженими кінцями, іноді із зрізаними внизу і зверху кутами або тільки половинками ромбів. Трапляються також хрестикові фігури або зірки у різних композиціях. Всі ці узори дуже прості за задумом, не вражають чимсь надзвичайним, але саме тому приємні своєю обдуманною стриманістю, скромністю і влучним застосуванням. Основний колір червоний. Інколи до червоних вишивок, виконуваних технікою занизування по боках узору, а часом посередині, додавалася тонка чорна або синя смужка в одну або дві нитки. Значно рідше зустрічається один чорний колір. Вишивали також тільки вибіленими льняними нитками, вдвоє суканими, що давало приємний полиск.

Цей чудовий скарб — поліська вишивка — не загально у нас популярний. Наші юначки мало були ознайомлені з цими одягами, тому мусіли вивчити його і навчитися вишивати поліським стебном. Не один чудовий день і не один романтичний вечір наші юначки в Клівленді сиділи з голкою в руках та вишивали поліські сорочки. Не раз аж сльози появлялися в очах від голки, яка так частенько попадала в палець і безпощадно колола. На жаль, тільки 13 юначок із великого куреня 36 мали витривалість і перебороли всі труднощі. Та поїхали вони на ЮМПЗ із радістю в серці та гордістю із виконаного важкого діла.

З усмішкою на устах та піднесеним чолом весело маршували вони у дефіляді, не думаючи ні про які признання. Але судді відмітили

оригінальність одягу та мистецького його оформлення і наділили наших юначок першою нагородою. Ми долучуємося до признання суддів і складаємо нашим невтомним

юначкам наші сердечні GRATULACIЇ та запевнення, що ними гордиться ціла Клівлендська Станиця.

Пл. сен. Олена Хміляк

На фото: Представниці 28-го куреня юначок з Клівленду у своїх прегарних поліських одягах: Галя Яцишин, Зірка Смаль-Стоцька, Люба Возняк, Мотря Василюк, Марта Явин, Тереня Молиновська, Тамара Суховерська, Люба Петрина, Марта Телішевська, Рома Кассараба, Ірка Фаріон, Ліда Пришляк і Марта Шанковська.

ЮНАЧКИ 28-го КУРЕНЯ УПЮ-ок ІЗ КЛІВЛЕНДУ НА ЮМПЗ

На Ювілейній Зустрічі з приводу 60-річчя Пласту наш курінь репрезентував поліський убір. Треба було робити багато розшуків по книжках, музейних архівах і знімках, аж доки ми не вирішили, який вибрати взір. Сильне наше бажання мати щось не загальнопопулярне, але оригінальне поборювало всі труднощі.

Усі ми мусіли навчитися вишивати поліським стебном. Але признання для нас першої нагороди на ЮМПЗ було правдивою задоволеною заплаатою для всіх 13 репрезентанток куреня.

Не один гарний літній гарячий день ми просиділи над вишиванням, але запал додавав сили. Попрацювали, а тепер маємо не лише велике моральне задоволення, що вив'язалися добре із свого завдання, але нам залишилися прегарні одяги і приємний спогад про ЮМПЗ.

Ми дуже вдячні подрузі Тані Петрині, що взяла на себе відповідальність організувати і заохотити юначок до цієї праці. А нашим Мамам та пл. сен. Мирославі Оришкевич, що не жаліли часу, щоб нас навчити вишивати, а вкінці допомогли шити одяги, наша найщиріша подяка.

Пл. розв. Зірка Смаль-Стоцька

ВЕСЕЛКА

(в Пластовому Домі)

144 Друга Евеню в Нью-Йорку

Telephone: ORegon 4-9576/-79/-98

відкрита щодня від вчасного ранку до пізної ночі.

- * Зимні і теплі перекуси, сніданки, полуденки
- * содові води
- * морозиво
- * солодощі — теж вибагливі, імпортовані
- * шкільне і канцелярійне приладдя
- * українські і чужомовні часописи.

“Веселка” є улюбленим місцем зустрічів нашої молоді!

ПЛАСТУНИ ЧІКАГО НА НОВИХ ШЛЯХАХ МАНДРІВНИЦТВА

СПОГАДИ З УМІЛОСТІ "ТРИ ПЕРА"

Минулого літа я мав змогу здійснити одну з моїх давніх мрій — а саме перебути на самоті три дні в дикій природі лісів північної Міннесоти і здати вмілість "Три пера".

Напевно я не самотній, що колись бажав перебути самому в природі, пережити хоч кілька днів ту містерію пралісів, набрати духа колишніх індіан і піонерів та розглянути чудову, ще не знищену людьми природу.

"Три пера" — це вмілість витривалості, пластової зарадності та самостійного таборування. Тривала ця вмілість три дні, — на самоті у природі. Кожний таборовик мусів вміти непомітно розтаборуватися, знайти собі їжу, зварити її і вкінці залишити місце природи в незнищеному стані. До виряду ввійшли: ніж, менажка, мішок до спання, дощовик, шнур, малий кусок вудженої ковбаси, мішечок спорошкованої юшки, сіль, два сигнальні світла на випадок тривоги і три сірники. З цим вирядом можна було не тільки витримати три дні, але навіть вигідно і приємно розтаборуватись.

Приїхавши на свій острів, жаль було попрощати канойку, якою я приплив, хоч я знав, що коли буду в небезпеці чи в потребі допомоги, то хтось приїде до мене на мій сигнал — удень чи вночі. Спокій, могутність та самотність у природі лякали мене. Спершу обгорнула мене абсолютна тиша, а відтак з'явилися в мене три важливі думки:

"Не розпалю вогню — сірники припадуться пізніше, — а зрештою досить суніць та чорниць. Треба знайти добре місце на табір, добре замаскуватись та розглянути острів".

Розглянувши острів і назбиравши малин, поклався спати під "шатром", зробленим з дощовика. Комарі безнастанно кусали, і було дуже тяжко заснути.

З другим днем почав мене морити голод. З'ївши ковбасу, трохи суніць, я почувся краще та мандрував по острові. Дикі качки квакали між високим шуваром, бобрі плавали

по спокійнім плесі озера, а білки скакали з дерева на дерево.

Під вечір я розпалив вогонь. Вогонь не тільки грів, але навіть і розвеселив мене, а його блискуче полум'я надало чарівної сили.

Надійшов третій день. Мене збудило ясне проміння сонця та галас лісових звірів. Я розпалив в останній раз вогонь на цьому терені і зварив собі юшку. Її запах і тепло оживили мене. Я нетерпеливо ждав хвилини повороту до табору. Нарешті серед червоного заходу сонця з'явилася канойка — і за півгодини я вже був у бадьорому гурті при смачній вечері.

І питає хтось, що ці три дні дали самому мені. Спостеріг я звірів і їх спосіб життя; пив чисту озерну воду; ходив по лісі, в якому, здається, мало хто бував. Ці дні дали мені змогу пізнати чудову Божу природу. Але і в цьому далекому пралісі зрозумів, що наш змеханізований світ був недалеко мене, коли побачив високо в небі літака. Бажаю тільки, щоб ці літаки не символізували знищення природи людьми, — але щоб усі зрозуміли той чар природи і захистили його для дальших поколінь.

ст. пл. Андрій Филипович Чм

ТРИ ДНІ... В ТИШІ І САМОТІ

У четвер ооколо 9:00 вранці друг Олег скинув мене на півострові. День був холодний, довкола мене стояв ліс, борівки, малини, а земля була вкрита пісковим ґрунтом. Я, взявши свій виряд, почала шукати собі сховища і знайшла його під чудовою великою сосною. Відразу почала майструвати собі ліжко. Місце свого леговища вистелила листям, зверху дала верству кори, а тоді знову листя, зверху гілки, свій матрац, а на сам верх мішок до спання. Прив'язавши панчо до чотирьох гілок, я зробила собі дашок над ліжком.

Сховище було скінчене, і тепер я могла насолоджуватися красою лісу. Я вперше спостерегла тишину лісу, красу рослин, працьовитість та життєздатність тваринного світу. Дуже приємно було обсервувати бобрів, коли вони плавали у воді, махаючи своїми пухнастими хвостами. Вся природа мене чарувала, вітерець, що повівав, а навіть бриніння комахні було для мене лісовою музикою. Недовго вітерець повівав та й комахня сприкрилася — дуже комарі сварилися між собою і не давали мені спокою.

Вже почало смеркати, я зголодніла і постановила собі щось перекусити. Всю свою їжу поділила на три дні, бо знала, що буду так довго. Ще оглянулася довкола, щоб спостерегти, що такого діється з природою, коли наступає вечір. Одно, що завважила, це те, що комахня не швидко піддається, а вперто бринить. Щоб захиститись від неї, я ціла влізла в мішок до спання і так поволі думала, що засну. Аж нараз почула немов то шум чи стукіт на моєму дашку — це був дощ. Від нього я не змогла, бо добре захистилася.

Нічку добре переспала, а вранці пробудилася разом із сонцем, бачила, як мряка спада-

ла додолу. Помившись в озері та поснідавши (борівки і чай), я вирушила в мандрівку у ліс. Тут і дечого собі назбирала, напр.: листя, шишки, гілки, водні лілеї, комахи, квіти і мох. Також до колекції я додала кору, ягоди і гриби.

Коли настала обідня пора, я собі на вогнику зварила курячу юшку та з'їла трохи ковбаси. Обід був досить солоний і викликав велику спрагу, тому мусіла напитися трохи тієї брудної води з озера. Нахилившись до води, я побачила, що бобри все ще пильно працювали.

Збудившись гретого дня, я собі пригадала, що вночі чи над ранком чула чийсь кроки, чи немов би хтось тряс землею. Щойно тоді, коли встала та пішла до річки й помилася, я побачила сліди лося близько мого табору. Це вже був мій останній день на півострові. Того дня капітан, ст. пл. Андрій Дурбак ПБ, та друзі з табору мали відшукати мій табір. Я сховалася і з хвилини на хвилину ждала їх. Припадково мої друзі, пл. розв. Юрій Горчинський і пл. розв. Юрій Мізь, віднайшли мене. Я їм показала свій табір, відтак усе спакувала, попрощалася з тереном довкола мене, і мене та мій виряд перетранспортували до головного табору.

Так я відбула три дні серед лісу — в тиші і самоті.

Пл. розв. Христя Янчишин

РУШАЄМО В ДОРОГУ

“Вставай, Юрку, пакуймося”, — крикнув я до свого товариша. — “Нині ми вирушаємо в мандрівку”. Ми разом з цілим водномандрівним табором, мандрували вже чотири дні по водах Міннесоти, а сьогодні прийшла черга на нашу дводенну самотійну мандрівку. Взявши наплечник, ми зішли на берег острова, де був наш триденний центральний табір. Прийшли до канойки та прикріпили до неї наші наплечники. Капітан, ст. пл. Андрій

Дурбак ПБ, подав нам правила безпеки, час повороту до центрального табору та щиро побажав нам доброго вітру. Наша мандрівка почалась.

Мандрували і "портажували" весь день, серед дикої природи, де взагалі не бачили людей. У перший день ми переїхали шість "портажів". Під час четвертого "портажу" на нас напали комарі. Вони кусали безперервно, та ми почали втікати, з канойкою на плечах. Після цього довгого портажу ми були дуже втомлені та довго відпочивали.

Юрій Мізь "добитий" лютими комарами.

Я дотримуюся приповідки: "Як си постелиш, так будеш спати..."

Найважливіша частина програми...

Відпочивши та з'ївши обід, ми рушили в дальшу дорогу. Незабаром заїхали на "Лейк Таскарора", де почали розтаборюватися. Винесли канойки на беріг, бо цілий день вітерець повівав, та взялися до роботи. Перше ми збудували сховище, дах якого був покритий сосновим галуззям, а матрац зроблений з кедрових листків.

Скінчивши роботу, ми дуже зголодніли і відразу почали приготувати вечерю. Юрко розпалив вогонь, а відтак разом зі мною варив вечерю. Наше меню складалося з курячої юшки і мішанини клюсок та курки (фріз драйд); на десерт ми розмішали цитриновий "пай" та попили помаранчевим соком. Опісля ми сіли біля нашого вогника, поспівали і лягали спати. Вітер, що спершу дуже завівав, тепер втихомирився, але, на жаль, прилетіли знову комарі. Через тих комарів ми багато тієї ночі не спали, але сиділи біля вогника і чули, як ревів лось.

На другий день, як тільки зійшло сонце, ми вирушили в дорогу. Того дня ми переїхали сім озер і перейшли вісім "портажів". На "Пітер Лейк" ми з'їли обід, який складався з курячої юшки. По обіді мандрували під чудовим синім небом і бачили велику кількість диких звірят. Коли вже смеркало, ми вернулися до центрального табору і розказали всім про наші пригоди в природі.

ДОБРОГО ВІТРУ!

пл. розв. **Юрій Горчинський**
(санітар)

ВОДНО-МАНДРІВНИЙ ТАБІР
організує 35-ий Курінь УСП-ів "Побратими"
Пластунє! Пластунко!

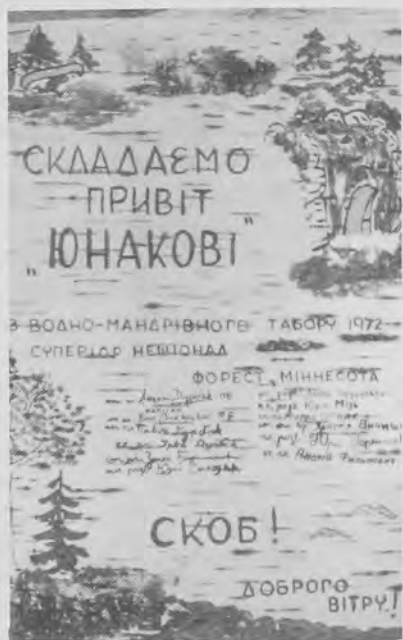
Минулого року відбувся перший водно-мандрівний табір ПОБРАТИМІВ по водах північної Мінесоти. Там пластуні і пластунки пізнали чар правдивого пластування серед дикої, незнищеної природи — гартувались вони тяжкою мандрівкою і випробували свої вмінності, здаючи три пера і самостійну мандрівку. Тепер вони готові вернутись назад!

Стоять зліва: ст. пл. Зенон Бурштинський, пл. розв. Юрій Горчинський, пл. розв. Лев Гординський, ст. пл. Павло Дурбак, ПБ, пл. розв. Юрій Стасула, ст. пл. Андрій Дурбак, ПБ, ст. пл. Олег Гановський, ПБ. Сидять зліва: ст. пл. Ірина Дурбак, Спар., пл. розв. Марта Дурбак, пл. розв. Христя Янчинин, пл. розв. Юрій Мізь. Фото: ст. пл. Андрій Филипович, ЧМ.

Пливемо поміж гранітними скелями.

Привіт із табору "Юнакові".

Відсвіжуємося під одним із водопадів, що був на нашій трасі.

Водно-мандрівний табір 1973 року відбудеться від 20 до 30 серпня в Супіріор Нешел Форест, Міннесота.

Повна оплата 50 амер. дол.

Табір буде поділений на три частини з різними програмами і вимогами:

I. початкову — для юнаків і юначок, що закінчили 15 років життя в 1972 році, досягнули пластовий ступінь розвідувача (-ки) і **не мають** практичного досвіду канойкарства.

II. заавансовану — для юнаків і юначок, що закінчили 15 років життя в 1972 році, досягнули пластовий ступінь розвідувача (-ки) і **мають** практичний досвід канойкарства.

III. старшу — для старших пластунів і пластунок, що бажають набрати досвіду в організуванні та у веденні водних мандрівок.

Якщо Ти зацікавлений (-а), не марнуй свій час, тому що ми мусимо брати дуже обмежене число учасників (-ць). Зголошення і точніші інформації можна одержати, пишучи на адресу:

Andres Durbak, 2624 W. Rice St.
Chicago, Ill. 60622 — Tel.: 312-772-4778

Вітаю Тебе пластовим привітом СКОБ!
Доброго вітру!

ст. пл. Андрій Дурбак ПБ
організатор

- Треба бути ПЕРЕДплатником, а не ПІСЛЯплатником свого журналу!

Якщо бажаєте допомогти
"ЮНАКОВІ",
складіть свій даток
НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"!

Ніхто не має такого друга, як ми — “Рисі”. Наш друг Ярко завжди такий повний усяких задумів, що ми ледве встигаємо за ним. Часами таки маємо досить, він бо не дає нам ні трохи спочинку. Ми якось спокійніше ставимось до всього; змаг — добре, якось то буде; спортові змагання — а чи ж то конечно мусимо брати участь?; — стінка в домівці — це можна аж восени зробити...

Але не так думає наш друг Ярко. Він не ходить на сходи Ради Гурткових, тому звичайно про пляни занять куреня довідується від нас — на наших гурткових сходах. І ті пляни в нього відразу набирають іншого вигляду.

— О, спортові змагання! Тоді вже від цього тижня в середи і п’ятниці сходимосся на тренінги!

— Змаг? А які умови? — і вже розплянує хто, коли, як...

Минулих сходинок друг Ярко захоплено переконував нас у тому, що якщо сильно чогось хотіти і зосередити на цьому всю свою увагу і зусилля, то це можна з певністю досягнути. Ми погоджувались із ним, навіть потакуюче кивали головами. Але це ж друг Ярко! Йому того мало!

— Бачите, ось я тепер концентруюсь на тому, щоб цьогорічний з’їзд старших пластунів побив рекорд численністю учасників. Для цього я щодня присвячую одну годину свого часу. Сідаю із зшитком, де все розплановане, списані всі курені, число їхніх членів і тексти повідомлень про з’їзд тощо. Кожного дня я передумую все, часами змінюю щось, розсилаю різні заклики, програму, телефоную до куріних... Тільки одну годину кожного дня. А спробуйте ви, кожний окремо, щось запланувати; щось, що ви хотіли б досягнути. І поставіть кожного дня присвятити на це одну годину. А опісля обговоримо, як ви до цього взяли, як виконали і з якими вислідами.

Не було ради. Я не сказав їм на чому я сконцетруюсь, бо вони могли б сміятись. Але це була важлива для мене справа.

Бачите, я маю проблему зі своєю вчителькою. Від якогось часу вона дуже несправед-

ливо до мене ставиться. Наприклад — Славко, Богдан і я говоримо в часі лекції шепотом, але вона не сварить на них, тільки: — Юрку (це до мене), вийди з класу! — Хтось скинув нехотючи штору з вікна, а вона до мене: — Юрку, признай, що це ти скинув штору! — Крім того, на конференції пожалувалась моїй мамі, що я перешкоджаю їй провадити лекції, що я розсмішую учнів і тому подібне. Я вже маю того досить!

І я постановив сконцентруватись на тому, щоб вчителька побачила свою несправедливість, щоб призналась собі і всім, яку страшну кривду вдіяла мені. Я запланував собі цілий хід дії. Це мало бути так: я буду на лекціях сидіти нахмурений, сумний, відповідатиму тихим голосом... По якомусь часі вчителька мусить це зауважити і почне питати: — Що з тобою, Юрчику? Ти такий сумний? Але я тільки знижу раменами. Вона буде все повертатись у мій бік, пильно дивитись на мене. — Може ти хворий? питатиме. — Ні, я здоровий, — відповім їй слабим тихим голосом, не підносячи навіть голови. Хай знає. Тоді вона напевно застановиться над моєю поведінкою і дійде до висновку, що це все її вина — я золотий хлопець, веселий, розумний, а вона так мене кривдила... Я завзявся. Першого дня сидів майже день із сумним виразом обличчя і пильно дивився у книжку. Другого дня, відповідав на питання вчительки тихим голосом, дуже поважно, нахмурившись... На третій день, хоч як хлопці стріляли паперовими кульками, я не піддавався. А вчителька — мовби нічого не помічала. На четвертий день вона викликала мене до таблиці. Я підійшов навіть не глянувши на неї. Почав стирати таблицю, а при тому губка впала на долівку. Я нахилився і почув, що трісли мої штани. Можете не вірити, але так сталося. Я швидко випростувався і обтягнув светер. Він був довгий і закрив мою трагедію, а все ж таки я не був певний. Букви скакали мені перед очима, а я, обтягаючи одною рукою светер, нещасно дивився на вчительку. Вона мусіла знати, що сталося, бо, підсміхнувшись, відіслала мене назад на моє місце.

Після такого я мусів зрезигнувати зі своєї пляни покорити її, це ж було безнадійне. Де ж таки — штани в класі тріскають... На п’ятий день, в нових штанах, я кидав уже паперовими кульками в дівчат, як інші. А щоб стати із чимось перед другом Ярком, я взявся за вправління в “пушпалс”. Щодня, щодня. Нарешті я вже міг зробити 15!

Л. Ю.

(Для молодшого юнацтва)

Дорогий Розбаничу!

Табори за порогом! Порадь, як найкраще і найшвидше тримати "контакт із домом".

Прихильник

Дорогий Несконтактований!

Маєш рацію, контакт із домом і батьками конечний (інакше подумують, що або тебе там "гава" з'їла, або булава тобі кінець зробила). На це маєш листи і телефон. Як часто ти пишеш і телефонуєш, залежить від тебе, кількості зайнятих у таборі та твоїх батьків (скільки розмов схочуть оплатити). Також від обставин та проводу табору.

Писати можеш, як часто хочеш, але конечно хоч раз на тиждень напиши (не забудь додати в листі, що батьки мають привезти на відвідини до табору!).

Більшість юнацтва комунікується з домом телефонічно (написати листа, то така тяжка праця, а поговорити з домашніми — приємність).

Телефон тепер вже так удосконалений, що можна получитися з цілим світом — із Києвом і Львовом, Віднем, Тімбукту, а недовго вже із Місяцем. Каблї й сателіти пересилають мільйони розмов понад і під океанами. Ваші улюблені телевізійні й радієві програми переходять правдоподібно із студії до трансмітора при допомозі телефонічної системи.

Компютери говорять між собою телефоном, а також можна телефоном (спеціальним апататом — "телекопіер") пересилати знімки (преса, розвідка, поліція). Є вже також "візафон", тобто телефон з телевізією (дуже вигідне і приємне, коли говориться з дівчиною).

Кожний новак знає, як обходитися з телефоном (ми на телефонах вирости!). Але як дзвонити на віддаль — "лонг дістенц"?!

"Жадна велика штука"!!!

У першій мірі число, яке схочеш кликати, буде мати 10 або 11 номінаторів; ось так: 212-475-6960. У деяких "еріяз" мусиш ще накручувати 1-212-475-6960.

США і Канада поділені на приблизно 120 територій — "ерія кодз". Це твої перші 3 числа (якщо в тій групі чисел є "0" посередині, такий стейт майже завжди має лиш один "ерія кодз", якщо "1", значить, що їх більше). Це середнє число повідомляє автоматичний сполучник, що надходить "лонг дістенц".

Кожна "ерія" поділена на округи (2-га трійка або перші 3 числа вашого домашнього телефону), а останні 4 числа — це приватне число телефону, куди ти дзвониш.

Найпростіший і найдешевший спосіб — телефонувати безпосередньо (ДДД — "дірект дістенц дайлінг"), тобто ти накручуєш сам ціле число без допомоги телефоністки і лучишся з домом. Треба довідатися, чи з місцевости, де будеш у таборі, можна так телефонувати.

По деяких малих містечках ще нема автоматичних розділювачів, так що телефоністка мусить ручно сполучувати розмови і викликувати станції. (Наприклад, до недавня на Вовчій Тропі так було; а мені раз трапилося таке, що число централі було зайняте і я не міг зголосити своєї розмови).

Якщо в таборі є публічний телефон — на гроші, накручуєш число, з яким хочеш говорити. Коли зголоситься телефоністка, кажеш їй число телефону, звідки говориш, а вона скаже тобі, скільки треба вкинути грошей до апарату (завжди май готові дрібні гроші зі собою).

Коли в таборі такого телефону немає, а ти дзвониш з адміністрації, треба "перенести кошти". Ти кличеш телефоністку і заявляєш, що хочеш кликати "колект" дане число. Мусиш сказати своє ім'я; телефоністка тоді вже сама запитує, чи ця особа (куди ти дзвониш) приймає кошти розмови.

Якщо батьки телефонують до табору, найкраще хай кличуть тебе системою "персон ту персон". Повідомляють телефоністку, з ким хочуть говорити, вона получується з даним числом і просить тебе викликати. Платиться

лише за час розмови, з того моменту, коли ти зголосишся до телефону. Ця система "колект" і кредитова картка завжди коштують більше, чим звичайна розмова. Публічний телефон також коштує більше, чим нормальний ДДД.

Кошти розмови базуються на системі викликування, віддалі, часі розмови та порі дня. Віддаль міряється летом птаха (чи літака). Найдорожчі розмови під час дня: 8-ма рано — 5-та або 6-та вечора. Менше коштує розмова ввечорі, як також ціла субота і неділя.

Ще кілька коротких порад. Маєш труднощі знайти когось у телефонічній книжці — накрути 411. Поза своїм "ерія код" накручуєш "ерія код" даного міста (знайдеш у телефонічній книжці) і число 555-1212.

Хочеш телефонувати до Європи — клич "заокеанську централю — оверсіс оперейтор".

У деяких більших містах: Направа телефону? Число 611. Телефонічна канцелярія — 811. Поліція, протипожежна сторожа, випадок — 911. Інформація — "0" ("оперейтор").

А якщо чуєш звук "біп" що 15 секунд, це значить, що твою розмову накручують на голос-записувач.

Приємної розмови!

Розбанич

і веселі, напр., "Розходження поколінь". Вони дуже цікаві.

Мені не подобається вибір "Пластунки місяця", бо тут "Юнак" переборщує. Це разить не тільки мене, але всіх юначок мого куреня.

Мова "Юнака" ніяк не затяжка, отже думаю, що не треба знижувати рівня ні мови, ні змісту.

Пл. розв. Доня Сущків, 2 Кур. УПЮ-ок ім. Л. Українки в Нью-Йорку, 16 років: Я особисто не відчуваю, що потрібно знизити рівень "Юнака". Цей журнал видається, як підкреслює назва, для юнацтва,

яке, я думаю, повинно вже досить добре вміти та розуміти українську мову. Якщо зацікавлені молодші юнаки чи юначки мають якусь труднощі у зрозумінні тексту, то я певна, що батьки, які час-до-часу також люблять заглянути до "Юнака", радо їм допоможуть.

Мені дуже подобалися ілюстрації в "Юнаку". Разом з цікавими знімками вони заохочують до читання. Хотіла б я побачити ще більше ілюстрацій та знімок, а також думаю, що більше місця слід присвятити для "Молодого пера".

Пл. скоб Олександр Король, 13 Кур. УПЮ-ів ім. Т. Чупринки в Дітроїті, Гурток "Тигр", років 18: Переглядаючи три останні числа "Юнака" (I-III), на мою думку, замало цікавих матеріалів для молод-

шого юнацтва у віці 12-15 років. Повинно бути більше дописів самих юнаків і юначок — з відбутих таборів, особливо спеціалізаційних і мандрівних. Це було б цікаве і заохочувало б до практичного пластування. Було б побажанням, щоб поміщувати більше дописів пластунів, що живуть поза межами США і Канади. А 90% юнаків не читає і не цікавиться даписами, що не мають нічого спільного з пластуванням.

"Юнак" повинен бути редагований подібно, як журнал американських скавтів "Бойс Лайф", змістом і формою.

ФОТО-РЕПОРТЕР ПИТАЄ

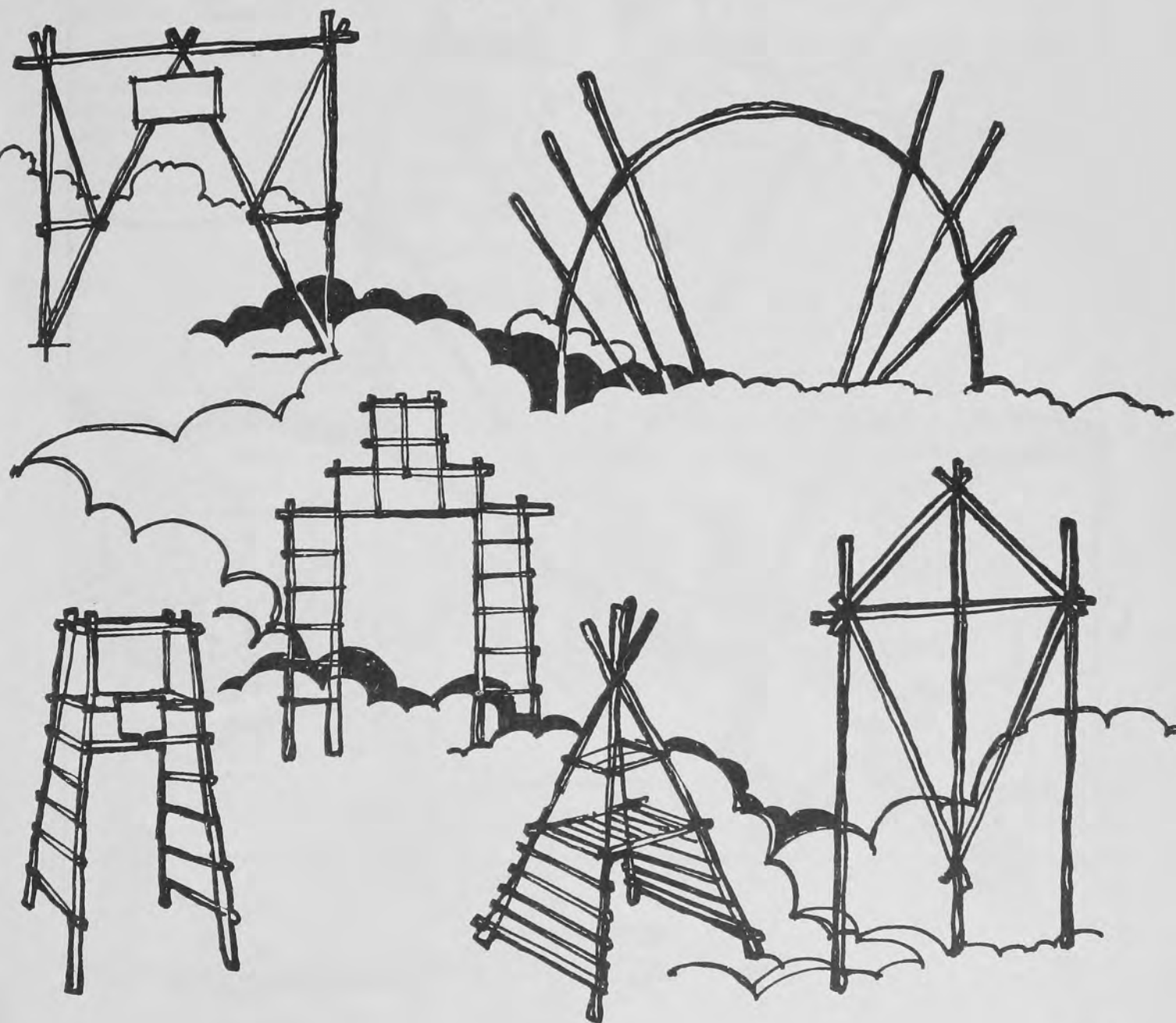
Кажуть, що треба знизити рівень "Юнака" — зміст і мову, бо юнацтво не читає його. Переглянь останні 3 числа "Юнака" і подай свої завваги до нього — що затяжке для юнацтва або нецікаве, що цікаве тощо.

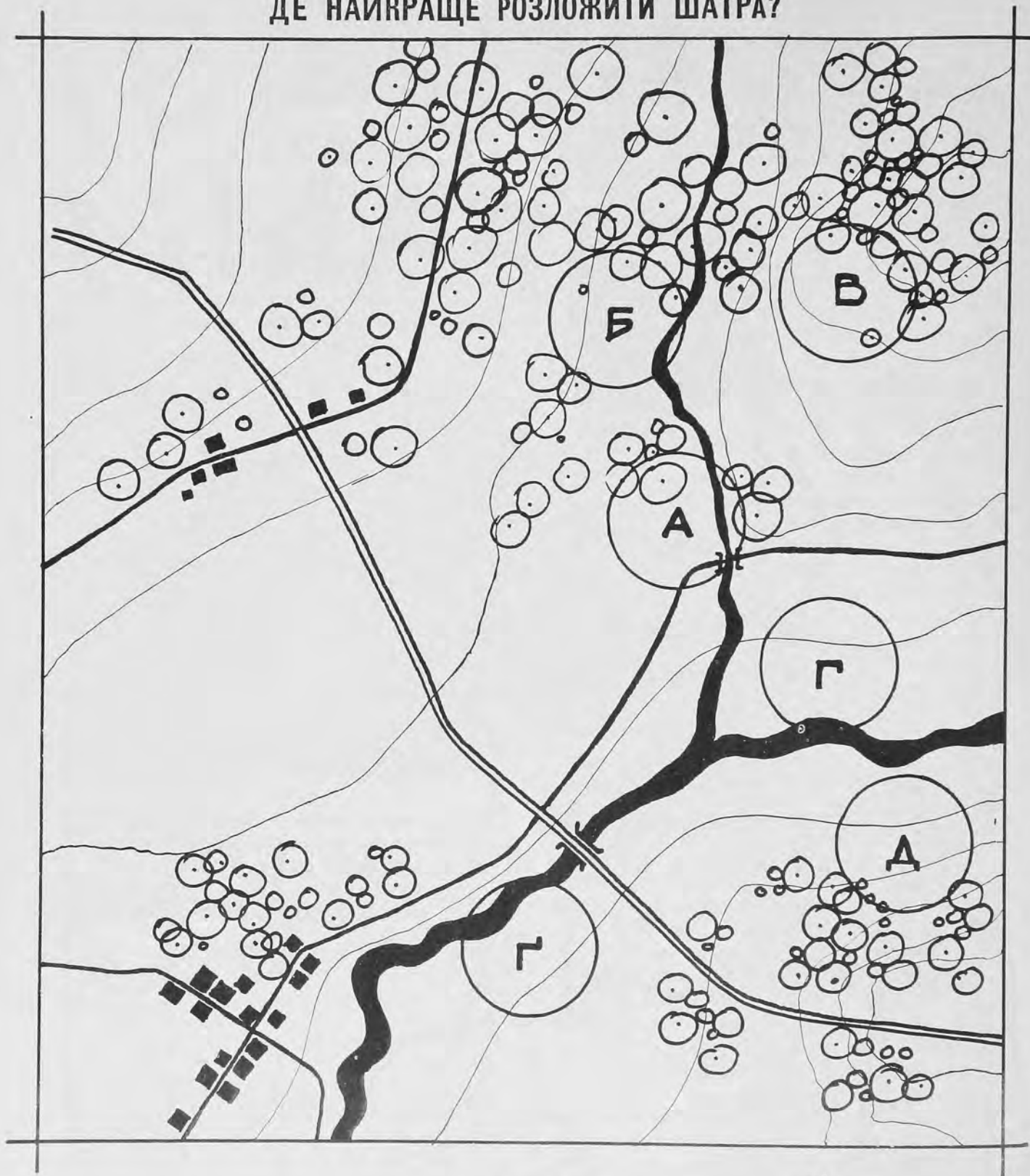
Пл. розв. Катя Сокил, 50 Кур. УПЮ-ок у Вашингтоні, 15 років: З "Юнака" найцікавіше мені читати спомини з пластових таборів свят, зустрічей. Читання цих споминів єднає мене з пластунами всього світу.

Таксамо люблю читати "Пластунам на вушко". Але дивуюся, чому такий заголовок, бо те, що Розбанич пише, корисне теж і для пластунів. Добре, що в "Юнаку" є однаково важливі речі, напр., "Образки з В'єтнаму", як

W A E F R /
E F A M M

ДЕ НАЙКРАЩЕ РОЗЛОЖИТИ ШАТРА?

ДЕ І ЯК НАЙКРАЩЕ ТАБОРУВАТИ?

У цьому числі "Юнака", що застане Вас, молоді читачі, у таборах чи на вакаціях, ми хотіли подати Вам якнайбільше відповідного матеріалу для цих Ваших найкращих в році місяців. Тож знайдете спомини про таборування, мандрівництво, поради на мандрівки, а також для розваги ці чотири сторінки, які можуть Вам дати можливість випробувати своє знання табірництва та трохи подумати.

1. На першій сторінці бачите різні роди таборових брам — напишіть нам, котрі з них уважаєте за найкращі і які бачили у наших пластових таборах.

2. На другій сторінці бачите терен для малого табору під шатрами. Є на ньому назначені місця, А, Б, В, Г, Г — кожне з них пригоже для розташування шатер, але має свої хиби. Як ось "А" лежить заблизько до дороги, не має охорони від сонця і від вітру. Котре з цих місць, на Вашу думку, найкраще і чому в порівнянні з іншими? Напишіть

нам, а ми подамо нашу думку в черговому числі.

3. На третій сторінці бачите декілька родів популярних серед нашої пластової молоді шатер. Знова для Вас завдання — висловіть свою думку, котре з них на що надається, а котре Ви б хотіли мати для себе чи для свого юнацького куреня; і, розуміється, чому.

4. На четвертій знайдете загадку-хрестиківку у формі шатра та інші цікаві загадки і рисунки. Ця сторінка призначена окремо на дощовий літній день, коли в тісному шатрі можна хіба тільки думати, читати або говорити.

Ждемо на Ваші завваження до наших сторінок розваги, а передусім на розгадки всіх поставлених завдань. Хто найкраще вив'яжеться з цілості, буде не лише проголошений в "Юнакові", але одержить як нагороду одну річ із мандрівного виряду. А що, ми наразі не прозграємо.

Редакція

ШУКАЄМО ЗА ДОБРИМ ШАТРОМ

СТОРІНКА РОЗВАГИ

ЗАГАДКА

(Подав Вуйко Влодко)

ХТО ЖИВЕ В ТОМУ ШАТРІ?

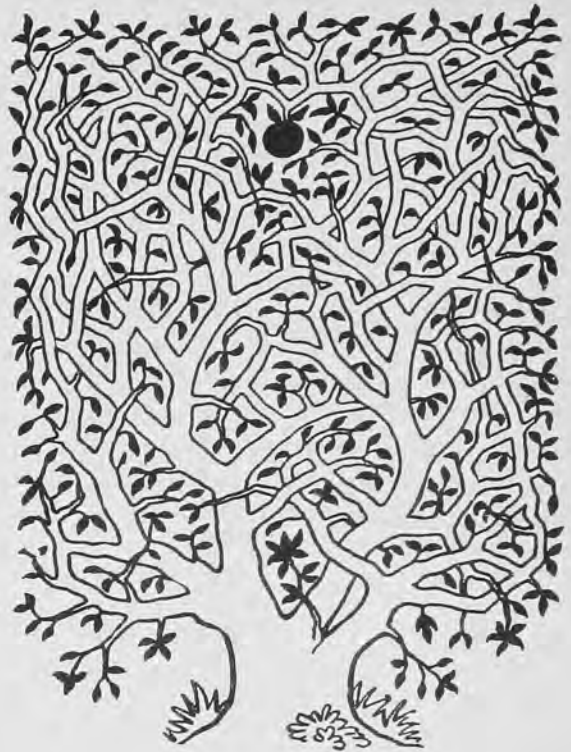

Починаючи від поля означеного 1, треба вписати слова після поданого значення так, щоб букви, позначені й читані в тому самому порядку, дали розгадку-відповідь на питання: "Хто живе в тому шатрі"?

Кожне нове слово починається буквою, якою було закінчене попереднє слово.

- 1 — 2 скляний посуд
- 2 — 3 слава опера Верді
- 3 — 4 біблійне ім'я
- 4 — 5 член відомої інтернаціональної організації
- 5 — 6 козацький отаман
- 6 — 7 старшина в козацькому війську
- 7 — 8 хижак
- 8 — 9 псевдо першого Начального Пластуна
- 9 — 10 числівник
- 10 — 11 орган людського тіла
- 11 — 12 числівник
- 12 — 13 пластовий вузол
- 13 — 14 інакше звірина
- 14 — 15 стародавні слов'янські племена, що осіли в Україні

Попробуйте якнайшвидше дістатись до яблука. Треба йти тільки стежками, де на перешкоді не стоять галузки. Всі можете це зробити, але скільки часу забере воно?

ФАНТАЗУЙМО!

Починаємо містити рисунки сердець. Юнаки і юначки! Не гайтеся, а швидко надсилайте свої рисунки серця на адресу Редакції "Юнака", подаючи назву серця та своє ім'я, прізвище і місцевість.

Редакція

СЕРЦЕ ШВАЙЦАРЦЯ

РАДІСНЕ СЕРЦЕ

СЕРЦЕ ПЕСИКА

СЕРЦЕ КРАВЧИНИ

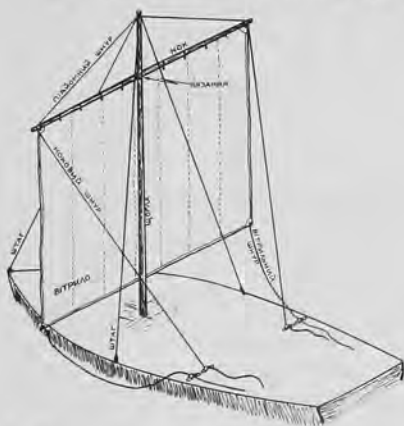
ІМПРОВІЗОВАНИЙ ПАРУСНИК

Цього літа багато з нас, пластунів, відбуде якийсь водний табір або мандрівку канойками. Цікаво було б поспробувати збудувати собі справжній парусник із канойок та й запрягти вітер, щоб нас поганяв. Цим способом можна собі улегшити довгу подорож, а ще краще мати розвагу та цікаві пригоди!

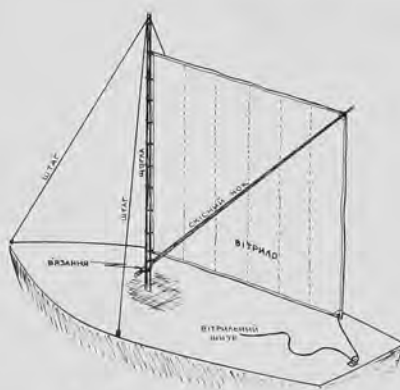
Успіх провізоричного парусника залежить перше — від дотримання кількох простих правил будови, а друге — від Вашої уваги у використанні тих можливостей, які до диспозиції в таборі.

Подумаймо перше про парус. У кожному таборі напевно знайдеться якась чотирикутна брезентовіа плахта, яка може нам послужити за парус, якщо вона не надто велика. Треба обмежитись до площини нижче 120 квадратних стіп і то без допомоги ножиць. С два стилі чотирикутного паруса, які своєю простотою надаються до будови:

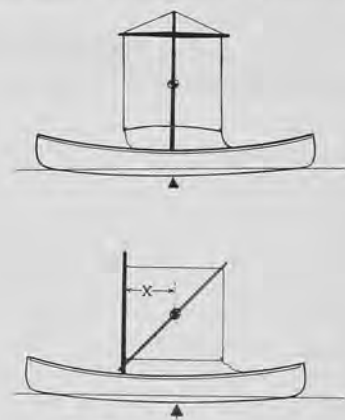
1. парус із горизонтальним ноком (рис. ч. 1)
2. парус із скісним ноком (рис. ч. 2).

1. Парус із горизонтальним ноком

2. Парус із скісним ноком

3. Положення щодо

Парус із скісним ноком значно краще пливе проти вітру. Він також зручніший, бо його наставляється лише одним вітрильним шнуром. Зате у нього трохи небажана прикмета завертати човном доправа чи доліва, коли пливеться з вітром. Це вимагає більше уваги стернового, щоб триматись постійного напрямку. Цілий передній край паруса також постійно прив'язаний до щогли. Скісний нок, причеплений до верхнього рогу плаhti, розставляє парус до вітру. Нижній кінець ноку прив'язаний до щогли нижче таруса і таким в'язанням, яке дозволить йому зовсім вільно ходити кругом щогли. Парусний шнур прив'язується до нижнього рогу паруса.

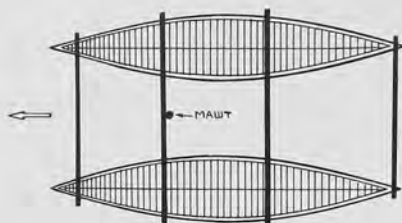
Отже, вибираючи парус для човна, завжди треба мати на увазі, до якої служби парус призначений, і також прикмети дії та будови оснащення.

Рід вибраного паруса визначає правильне місце на щоглу у човні. Тут діють три важливі закони:

Ми пригадуємо з історії мореплавства, що парус із горизонтальним ноком найкраще надається до плавби із вітром. Проти вітру він досить неефектовний тому, що лопотить і заломлюється, коли гостро спрямований у вітер. Для орудування ним потрібні аж 4 шнури, і це очевидно утруднює всі маневри човном. Парус постійно прив'язаний до ноку тонкими шнурами через петельки у плахті. Нок посередині причеплений до щогли таким в'язанням, яке йому дозволяє легко обертатись кругом щогли. Потрібні ще підйомні шнури, щоб держали нок у горизонтальному положенні. Парус наставляється тим, що тягнеться разом за ноковий шнур і за вітрильний шнур з одного боку, а опускається з другого.

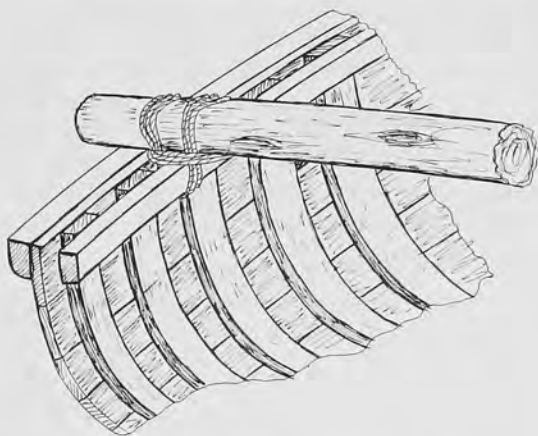
1. Центр сили паруса знаходиться на геометричній середині його площини.
2. Центр сили паруса мусить бути точно над водним центром човна.
3. Водний центр канойки приблизно на половині її довжини.

Із рисунку ч. 3 бачимо, що щогла паруса з горизонтальним ноком стане по середині канойки, а парус із скісним ноком стане на віддаль "X" перед серединою. Знаючи це, почнім будову. Наш парус буде "катамаран" і буде складатися з двох дерев'яних канойок, пов'язаних до купи. Він буде дуже стабільний, безпечний і швидкий. Стаavimo дві канойки на рівному ґрунті рівнобіжно і на віддалі принаймні ширини

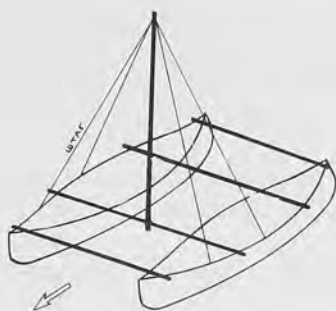

4. Поперечки

канойки. Зв'язуємо їх разом чотирма поперечками: одна із самого заду, друга на тому місці, де стане щогла, а останні дві мусять бути так розміщені, щоб сильно держали канойки і не дозволяли їм крутитися. Поперечки мусять бути тісно прив'язані з обох боків кожної канойки до обрамлення, яке іде бортом

5. Прив'язання поперечки

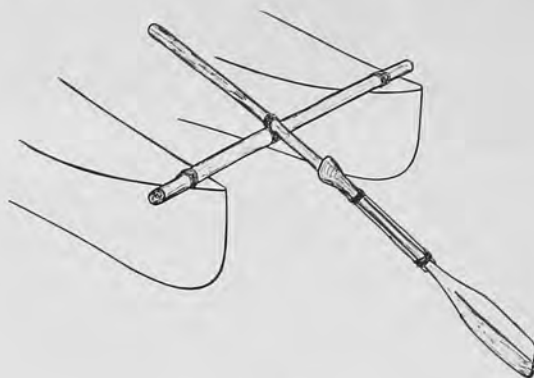

6. Щогла і штати

Увага! На середині озера не місце довідатись, що "хтось забув, як в'язати перехресне в'язання"! Тепер приготуємо щоглу з вибраним родом паруса. Треба пам'ятати, що коли щоглу прив'яжуться і піднесеться, то вітер зразу вхопить передчасно парус. (Добре було б придумати спосіб звивання парусів, коли вони не потрібні до плавби). Щоглу держать 3 або 4 штати, так розставлені, щоб не перешкоджали дії паруса (рис. ч. 6). Треба також провести всі контрольні шнури від паруса до місць, звідки ними будемо оперувати.

Наш вітрильник майже готовий. Потрібно лише зробити керму з весла та міцного патики (рис. ч. 7);

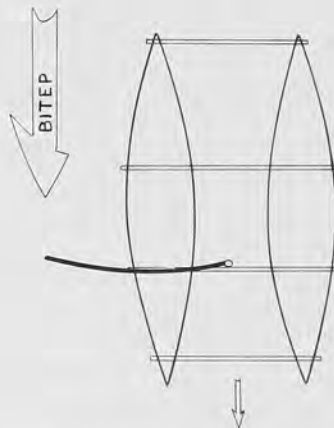
прив'язуємо її до задньої поперечки так, щоб можна було нею вільно повертати. А тепер у плавбу!

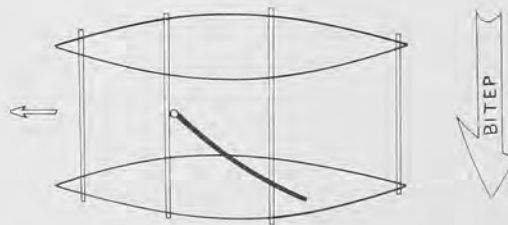
7. Керма

Орудкування парусником буде вимагати експериментування і вправи. Задля безпеки починаємо вчитися на легких вітрах. На випадок сильного подуву або бурі ми завжди можемо пустити всі парусні шнури або звинути зовсім парус і привеслувати безпечно назад до берега.

Залога має два завдання: мудро балансувати човен своїм тягарем і наставляти парус. Стерновий постійно вважає на небезпеку, вибирає і керує напрямом човна та командує залогою.

8. Плавба із вітром

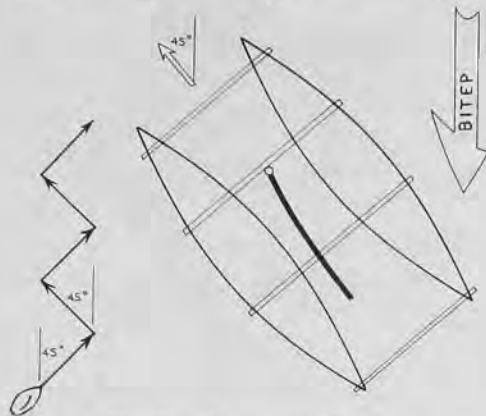

9. Плавба впоперек вітру

Є лише три головні напрями плавби: Плавба із вітром (рис. ч. 8). Парус зовсім розпущений, щоб якнайбільше ловив вітер. Залога сидить трохи з-заду, щоб перед канойки не занурувався надто у воду. Інакше хвиля може нагло заллати канойку!

Плавба впоперек вітру (рис. ч. 9).

Коли вітер віє з боку човна, треба парус трохи натягнути так, щоб він не лопотів і добре тягнув. Особливо в цих обставинах залага мусить стеретися перевернення, швидко балансуючи човен, і бути на поготівлі зовсім пустити парус, коли зайде потреба.

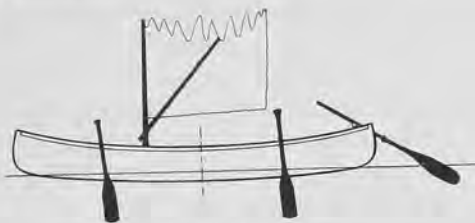

10. Плавба проти вітру

Плавба проти вітру (рис. ч. 10).

Вона складається з довгих "зигзагів" під напрямом 45° до вітру. Парус мусить бути якнайтісніше натягнений до середини човна.

Щоб зменшити тенденцію вітру здувати парусник убік, незайнята залага повинна встромити свої весла у воду і цим способом зробити "меч", так як у звичайних парусниках. (Рис. ч. 11). Плавба до вітру найтрудніша з усіх напрямів і буде вимагати багато практики, щоб із розгону гладко робити "зигзаги", повертаючи у вітер. Але це й ознака справного морського пластуна...

11. Меч із весел

Коли вже наберете трохи практики і відваги у парусництві, на дальшу мету може захочете спробувати парусник із двома щоглами. Також "цікаво" буде поставити парус на поодинокую канойку. Вона дуже швидка і може легко перевернутись у сильному вітрі. Зате спритним морським пластунам буде цікаво улаштувати між собою перегони такими "душогубками"!

Серед приємності парусництва ми не сміємо ніколи забути про безпеку. Лише ті, які мають практику на воді у веслярських човнах і добре плавають, повинні йти на парусник. Крім цього, кожний член залоги повинен мати при собі рятунковий пояс, черпак і весло. Вкінці подумаймо, як це приємно плисти парусником у доброму товаристві. Коли однак перевантажимо човен, то разом із добрим товариством скупасемося, що може бути менше приємне...

Доброго вітру!

Скіпер

Молоде перо

ПЕР ГІНТ ПЕРМ'ЄРА В НЬЮ-ЙОРКУ

Беруся писати звіт про прем'єру балету "Пригоди Пер Гінта" у виконанні балетної школи Роми Прийми-Богачевської. Тема балету оперта на драмі Генріка Ібсена, музика Едварда Гріга. Беруся писати, признаюся, з деяким страхом, бо ані в музиці, ані в балеті не дуже визнаюся, а там були знавці хореографії та музики. Та я буду писати так, як бачив і відчував, а коли хто зі мною не погоджується, прошу це покласти на карб моєго "незнайства".

Знаний норвезький драматург Генрік Ібсен написав (1867 р.) драматичну поему Пер Гінт. За героя своєї поеми взяв легендарну чи казкову постать молодця того прізвища, що ведений мріями шукав приємностей, щастя та пригод по цілому світі. Щастя однак не знайшов. Старий, збіднілий та знеможений повернувся на рідну землю. Щастя його було таки на рідній землі, у рідній хаті, у любові вірної дружини Сольвейги.

Рома Прийма-Богачевська представляє героя поеми трохи інакше. У неї Пер Гінт вправді робить життєві помилки, однак поборює спокуси принад королівства тролів і завдяки сильній волі повертається до Сольвейги, якої не забув.

Музику Гріга у "Пер Гінт" люблять і цінують на цілому світі. Також в Америці чуємо часто деякі винятки з Пер Гінта, напр., у ранішній передачі в радіо.

Пролог впроваджує нас у дію балету. Тут пізнаємо її героя, Пер Гінта (Роман Строцький). Думки його відірвані від дійсності, він живе мріями і своєю багатою уявою, і надаремно його мати Аза старається звернути його увагу на реальне життя. (Аза — Марта Зелик). Навіть вістка, що його наречена Інгрід (Христя Роговська) виходить заміж за іншого, не зупиняє його.

У першій дії бачимо весілля Інгрід. Бачимо гарні, кольористі убори молодої, молодого (Левко Строцький), дружок, друзів, дітей, весільних гостей. Тут Пер Гінт пізнає Сольвейгу (Ізя Павлюк), і вони залюблюються.

Бачимо сольові і збірні балетні танки.

Пер Гінт пориває Інгрід та втікає з нею. Починаються пригоди Пер Гінта. Інгрід, розчарована характером Пер Гінта, відходить від нього. Сольвейга, уосіблення ідеалістичної

любови, приносить Пер Гінтові весільну корону. Він мріє. Тоді заманює його до підземелля дочка короля тролів (Роксоляна Баб'юк).

У тій дії любуємося красою різноманітних кольорів, декорацій, (які виконав пан В. Бачинський), світляних ефектів та танками, в першу чергу дочки короля тролів.

Пер Гінт утікає з цього темного царства. У третій дії бачимо його на арабській пустині, де з черги очаровує його своїм танком Анітра (Наталка Лазірко). Він віддає їй свої багатства, та вона покидає його.

Втративши молодість, здоров'я та майно, Пер Гінт вертається додому, де зустрічає його вірна Сольвейга — сліпа. Тут, дома, знаходить він щастя, за яким шукав.

Я був захоплений в першу чергу красою танків, де перед вела Сольвейга, а зараз за нею ішли Інгрід, Анітра та дочка короля тролів. Прем'єра визначалася багатством групових таків та виступами дітей. Роман Строцький — Пер Гінт був на висоті свого завдання.

Я пізнав, що не тільки мовою, але танком, виразом лиця і рухом можна висловлювати свої думки та почуття. Що не тільки мені сподобався малетний виступ, цього доказом були голосні оплески глядачів, що вщерть заповнили залу.

Жаль мені було тільки одного, а саме, що не було оркестри, що віддала б тонкості та повну красу музики Гріга. Музика, подана з тасьми, була в деяких місцях залі загальною.

Прем'єра Пер Гінта показала, що праця пані Роми Прийми-Богачевської не пішла на марне, а дала поважний вклад у мистецьке життя української молоді.

Моє пластове "я" раділо, коли між кращими виконавцями сольових та збірних танків я пізнавав друзів-пластунів та новаків. Очевидно, я в першу чергу захоплювався юначками та новачками.

На закінчення ми побачили ще один гарний образ. На сцену вийшли учасники виступу (понад 100 осіб) у своїх гарних різнокольорових уборах. Паню Рому Прийму-Богачевську привітали глядачі оплесками. З'явилися коші квітів, а цілість виглядала, неначе великий травневий квітник.

Пл. розв. Юрко Яримович

ПРИЄДНАЙТЕ «Юнакові» в цьому році одного ПЕРЕДПЛАТНИКА!

ПРИГОДИ НАШОГО СУСІДА

— РИМЛЯНИНА

У моїй школі латинська мова дуже популярна. Зібралось аж 8 осіб із 12-ої і 13-ої клас, щоб вивчати цю культурну мову. Їх учить пані магістер, дуже освічена особа, яка має глибоку симпатію до латини. Її знайомі із Міссіссагі прислали їй у подарунок величезну статую римлянина. Вона була така захоплена цією статуєю, що поставила її собі серед травни перед самою хатою. А що її хата якраз при тій дорозі, якою учні йдуть уранці до школи, то тепер щасливі школярі переходячи мають нагоду побачити цього римлянина. Він стоїть імпозантно великий — 7 стіп — у класичній позі та, розуміється, у класичній наготі.

Але, на жаль, не всі такі захоплені шановним римлянином, і ми, школярі, з цікавістю дивимось кожного ранку, які пригоди йому трапляються.

Найчастіше його перевертають. Але щастя, це йому нічого не шкодить, бо його прямо неможливо знищити. Це лише спричиняє великі труднощі для пані магістер тому, що потрібно приймні 4 здорових мужчин або 8 молодих хлопців, щоб його знову піднести.

Одного ранку, коли був сильний мороз і вітер, якась милосердна душа зі співчуття до цього зимна накрила його теплим светером. другим разом, не маючи нічого іншого, обвинули його просто старими газетами. Раз він мав на голові паперову шапку, а другим разом мав яблуко зі стрілою. Частенько кидають на нього помідори, яйця тощо.

Але раз він був одягнений у повний футбольний виряд.

Половина його лиця пофарбована срібною фарбою. Думаю його треба помалювати блискучою помаранчевою фарбою, щоб він "світвся" вночі...

Тому, коли ви будете колись в околиці, де я живу, і випадково побачите це страховище — не бійтеся! Знайте, що це тільки цілком нешкідливий, хоча не дуже приємний (милий він хіба учителям та іншим симпатикам латини) — наш сусід-римлянин.

пл. розв. Ірка Корда
гурток "Досвітні вогні"
Курінь ім. Л. Українки, Торонто

ДІВЧИНКА... СОНЕЧКО

Сиділа на полю дівчинка
...волося, як сонце,
...усміх, як проміння його,
і плела вінок.

Бігло сонечко по траві,
...вітали їй квіти,
...колоски кланялись за вітром,
і десь зникло.

**
*

Я ішла
як сонце сходило
берегом синього моря
зайки,
зустрігали теплі промені
надо мною
Сиділа я
на золотому поросі
відблискувались думки мої
на сонці

Море,
билося об душу мою
як твоє серце

Я дивилась
вдумливо зідхуючи
в огонь твоїх озей

Іскра
схотилась у ніз
як я в твої обійми

Ватра
горить полум'ям унозі
зраджуючи нас
лише зорям.

Катруся Оранська

(Вірші нагороджені на літературно-мистецькому конкурсі молодих у Філадельфії).

УКРАЇНЬСЬКА СПОРТОВА ШКОЛА У США

У попередніх числах "Юнака" ми містили оголошення, на які наші читачі, зацікавлені спортом, напевно звернули увагу: про Спортову Школу "Чорноморської Січі", що відбувається щорічно на оселі УРСР-Союзу "Верховина" в Глен Спей, Нью-Йорк.

Спортова Школа УСТ-ва "Чорноморська Січ" 1972 р. До нової групи учасників промовляє дир. Є. Чижович.

Спортова Школа 1972 р. Теоретична лекція з групою юних футболістів.

Однак, крім оголошення, треба трохи більше розповісти про цей винятковий вишкіл молодих спортсменів, щораз популярніший, який має поміж учасниками багато пластунів і пластунок з юнацтва, а поміж інструкторами знаходимо членів двох старшопластунських куренів, що особливо зацікавлені спортом: "Чорноморців" і "Верховинок".

В останньому році Спортова Школа мала 128 учасників у віці між 12 і 18 років, і вони

три тижні вправлялися під наглядом зразкових інструкторів у відбиванці, тенісі, плаванні, копаному м'ячі й легкій атлетиці.

У щоденній програмі Спортової Школи бачимо не лише спортивні лекції, але також лекції з історії українського спорту, читання цікавих статей і репортажів про спорт в українській та американській пресі, навчання пісень і гри настільного тенісу (це все зокрема в дощові дні).

Спортова Школа 1972 р. Відбиванкові змагання юначок.

Ведення такої тритижневої Спортової Школи для молодих українських спортсменів під поважним наглядом і фаховою опікою — це великий здобуток і користь для нашого юнацтва і для всіх членів українських моло-

Спортової Школи "Чорноморської Січі" на оселі "Верховина". Демонструє головний інструктор і директор школи 1972 р. Є. Чижович. Поруч приглядається інструктор М. Дахнівський.

дечих організацій, які — якщо самі не мають спортивних таборів або не мають сил їх провести — повинні з цього користати. Спортову Школу веде одне з найбільш активних українських спортивних товариств "Чорноморська Січ" із Ньюарку, — до якого належить багато активних спортсменів-пластунів. У відбиванкових дружинах "Чорноморської Січі" та в дружинах копаного м'яча, що мають щораз кращі висліди у змаганнях з іншими дружинами, знаходимо постійно цілий ряд знайомих імен пластунів і пластинок, передусім із Пластової Станиці в Ньюарку. Сміються вони до нас також із численних знімків журналу "Чорноморської Січі" п. н. "Спортовий клич", що присвячений повністю Спортивній Школі.

КОНКУРС на відзнаку 50-річчя УПН

З нагоди 50-річчя Уряду Пластунів Новаків (УПН), що припадає в 1974 році, Орлиний Круг проголошує конкурс на проєкт пропам'ятної відзнаки 50-річчя УПН. У конкурсі можуть брати участь члени всіх чотирьох пластових урядів, як також члени Пластпрату.

Для оцінки надісланих на конкурс проєктів відзнаки провід Орлиного Круга покликав комісію у складі: Сірий орел Надя Кулинич (голова комісії), Сірий орел Тиміш Білостоцький і Сірий орел Ірко Юрчук. Комісія добере собі до помочі таких фахівців, яких їй буде потрібно.

Проекти відзнаки слід слати найпізніше до 30 вересня 1973 р. на адресу:

Miss Olha N. Kulynycz, P.O. Box 609, Cooper Sta.,
New York, N. Y., 10003, USA.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO

Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Полагоджує всі справи у зв'язку із спровадженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

АЛІ ПОБАМ

Знайди принаймні 10 іменників, які в собі мають слово ЛИС. Наш список цих іменників подаємо на іншій сторінці.

Напр., т — лист.

ОРОНКА

ПЛАСТУНКИ ДЕБЮТУЮТЬ...

Дебютантки-пластунки гуртка "Чорнобривки" 44 Куреня УПЮ-ок ім. Оксани Джиджори в Ньюарку.

На фото бачимо їх із їхніми "ескортами": Від ліва: Мотря Ходновська й Ігор Бойцу, Христина Клапішак і Олександр Стефанюк, Віра Потєжніа і Юрій Клапішак, Марта Колєньська й Ігор Школяр, Богданна Шебунчак і Орест Лебєдь, Ірина Мандрусьак і Володимир Ткач, Зоряна Галібєй і Стефан Пєлєшук, Оксана Напора і Андрій Федів, Ірина Пєлєх й Олександр Мазяр та Уліта Ольшанівська і Стефан Федоровський.

Кожна пластова станиця напевно має щось таке характеристичне, чим може дати приклад іншим. Наша Станиця Ньюарк може стати таким прикладом своїми традиційними вечорницями, що їх улаштовує щорічно гурток Пластприяту з презентацією пластунок-дебютанток.

Не тому, що ця імпреза відбувається у гарній залі, і не тому, що молоді дебютантки гарно виглядають, — бо вони всюди гарні, — а тому, що ціла ця імпреза прибирає характер свята одної великої пластової родини.

У нас звичайно дебютує один цілий гурток юначок. Дівчата самі підготовляють декорації для прикрашення залі, де над парадно накритим столом дебютанток є великий напис назви гуртка. Презентацію вже від довгих-довгих літ підготовляє й провадить пані Августина Хома, яка ніколи не жаліє ні труду, ні сил до праці для пластової молоді. Станичний вітас дебютанток, представляючи їх та

їхніх ескортів. Пара за парою підходить до подію. Після поклонів ескорти ведуть дебютанток до батьків, які танцюють першого вальса зі своїми донечками. Хоч на залі близько 600 осіб, чути кожний шелест сукні. Присутні своєю увагою справді вшановують цей такий важливий для молодих дебютанток момент... бо кожний їх знає; це ж наші пластунки...

пл. розв. Мокі Ходновська
пресова референтка 44 куреня
УПЮ-ок у Ньюарку

ДЕЩО ПРО СЕБЕ...

Недавно наш Самостійний Гурток "Орликівки" в Гемпстеді (США) пережив одну важливу подію — відвідини тодішньої крайової комендантки пластунок, подруги Ярослави Рубель. Це була приємна зустріч, бо за нашої пам'яті ще ніхто з пластової "гори" нас не відвідував і не цікавився, як ми тут живемо та що робимо.

На наших спільних сходинах з Подругою Коменданткою нам закинули, що ми про себе не даємо знати. І це правда. Ми самі не знаємо, чому — чи ми надто скромні, чи не стає часу, чи тому, що нас мало й нас ніхто не завважує... або не хоче?

А ми працюємо не тільки у Пласті, відбуваємо свої тижневі сходи, їздимо на табори, беремо щороку участь в "Орликіядах", вишколах і курсах, у зустрічах, улаштовуємо наші пластові веселі вечори для громадянства, святочні базари, виступаємо в публічних бібліотеках з мистецькими виставками і програмами, а навіть разом з юнаками беремо участь у стійці при Божому Гробі. Поза Пластом працюємо і виступаємо в танцювальній українській групі, у хорах та в школі бандуристів. Можна сказати сміливо, що тут у нашому Гемпстеді не відбувається ніяка українська громадська імпреза без нашої участі.

Цього року ми вже брали участь у святкуваннях 22-го Січня, провели святочний апель та вечір у честь Ольги Басараб, брали участь у Шевченківському концерті та писали на сходинах писанки.

Наша подруга Міля вже третій раз виступала в публічній бібліотеці перед численною американською публікою з показом писання писанок, а в школі наша подруга вже четвертий рік учить своїх студентів писати писанки.

Оцей коротенький допис посилаємо до "Юнака", щоб оправдати зроблений нам закид та дати про себе знати, що ми працюємо, хоч не багато про це говоримо.

Гурток юначок "Орликівки"
Гемпстед, США

РОЗГАДКА ЗАГАДКИ з "ЮНАКА" 4.5/1973

ДОБРЕ ДІЛО "РОМЕНІВ" ІЗ ВІННІПЕГУ

Гурток "Ромени" з Вінніпегу
із своєю подругою Христею.

Наш юнацький гурток "Ромени" недавно перейшов з новацтва до юнацтва. Ми вирішили зробити якесь добре діло. За порадою нашої подруги Христі ми відвідали із колядою 14 січня 1973 р. старечий дім. Нас дуже сердечно прийняли й уважно слухали наших коляд. Старші люди були зворушені й тішилися, що ми про них не забули, а деякі аж плакали зі зворушення.

Думаю, що це було справжнє добре діло. Тому ми постановили відвідувати наших старших громадян кожного року в час Різдва Христового і розраджувати їх колядою.

пл. прих. Віра Масло,
Вінніпег

ЯК МИ ВШАНУВАЛИ НАШИХ ЖІНОК-ГЕРОІНЬ

При кінці лютого ц. р. наш гурток "Незабудьки" у Вінніпезі підготував святочні сходи́ни, присвячені нашим жінкам-героїням. На ці сходи́ни ми запросили два старші гуртки з куреня ім. кн. Ольги, а саме "Мальви" і "Проліски". Наш гурток недавно склав першу пробу і на святочній збірці цілої станиці, 22-го Січня склав присягу.

Тож ці наші святочні сходи́ни були, так би сказати, першим нашим виступом перед іншими гуртками. Нам дуже залежало на тому, щоб усе випало якнайкраще. До тих сходи́н ми підготовлялися

з подругою, і ми справді вдячні нашій впорядниці, пл. сен. Н. Гавричинській, що вона піддала нам думку влаштувати такі сходи́ни, бо певно багато юначок, так як і ми, не знають про наших визначних жінок-героїнь, що віддали своє життя за Україну.

Ми прибрали головну стіну в нашій домівці портретами Ольги Басараб, Олени Теліги та Алли Горської і прикрасили їх вишиваними рушниками та червоними маками. Мала штучна ватра з червоним світлом додала святочного та таємничого настрою.

Свято почалося тим, що наша гурткова, Маруся Леськів, здала звіт курінній, а опісля ми за чергою виголошували пластовий обіт, а всі присутні співали мелодію. Програму свята вела Петруся Хруник, і після однокви́нної мовчанки Марта Чучман подала загально про визначних жінок України в різних добах історії. Опісля Таня Гук розказала про Ольгу Басараб, Діана Борис про Олену Телігу, а Петруся Саракула про Аллу Горську. Алянка Головінська коротко згадала про членку ОУН Галю Столяр, яка була колись доброю пластункою, а яку німці замучили в тюрмі. Маруся Леськів віддеклямувала вірш "Помолимося", а на закінчення Подруга зібрала всі прикмети тих жінок-героїнь, що відзначилися такою любов'ю до України і таким сильним характером. Вони повинні бути прикладом для нас — пластунок.

Опісля ми ще співали при ватрі, а подруга висвітлила знімки з життя славних українських жінок-героїнь. Піснею "Не пора" ми закінчили наші святочні сходи́ни. Подруга піддала нам думку, щоб усі присутні гуртки зробили якесь добре діло і тим ушанували наших героїнь.

Ми пішли додому з великим вдволенням, що наші сходи́ни були добре підготовані, що ми багато при цьому навчилися та поділилися своїм знанням з іншими юначками. Може це піддасть ідею іншим юначкам.

пл. у. Діана Борис

ПОСВЯЧЕННЯ КУРІННОГО ПРАПОРА

43-го КУРЕНЯ УПЮ-ів

ІМ. ГЕРОІВ КРУТ
У БАЛТІМОР

Упродовж свого 20-річного існування Пластова Станиця Балтімор мала моменти радісні, коли розвивалася, і менше світлі, коли діяльність меншала. Проте її вклад у життя українців у Балтіморі був завжди позитивний.

День 4-го лютого 1973 р. був одним із радісних днів Станиці. У цей день відбулось посвячення прапора 43-го Куреня УПЮ-ів ім. Героїв Крут. Воно було завершенням довготривалої праці усіх членів Куреня під проводом Станичного — пл. сен. д-ра А. Лемішки, колишнього зв'язкового пл. сен. Т. Поповича та кошового пл. сен. М. Коропецького.

Проект прапора виконав мистець О. Поліщук. У день посвячення члени Куреня у повному складі вислухали Богослуження і Панахиду за спокій душ патронів Куреня Крутянських Героїв у своїх церквах.

Самого чину посвячення довершив о. П. Мельничук в асисті цілої Станиці, представників КПС — пл. сен. В. Свинтуха, представників сусідньої Станиці Вашингтон, місцевих організацій та численного громадянства.

На це свято наспіли привіти від Його Блаженства Владика Йосифа Сліпого та Його Преосвященства Митрополита Мстислава, що їх відчитав пл. сен. М. Коропецький.

З будуючою промовою до людей звернувся Станичний пл. сен. А. Лемішка, заключаючи до продовження пластової дружби і поза юнацькі роки. Голова місцевого Гуртка Пластприяту п. Т. Хай і представники інших місцевих організацій склали свої щедри пожертви на потреби Куреня. Курінний — пл. розв. Ю. Зелінський подякував Проводові Станиці, гостям з сусідньої Станиці та громадянству за піддержку і участь у святі.

Свято закінчилось відспіванням пластового гимну.

Пл. розв. Юрій Зелінський,
курінний

ПОРАДИ НА МАНДРІВКУ

Техніка ходження

Починаємо йти зовсім поволі; аж розійшовшись, кроки прискорюємо аж до нормального темпа. Іти довгим кроком і рівномірним. Краще йти поволі, але постійно й безперервно, ніж швидко — і щохвилини відпочивати. Під гору легко звільнюємо темпо й пристосовуємо до віддиху та фізичної змоги найслабшого. Під гору постава легко похилена, віддихати через ніс. Сходити, легко зігнувши ноги в колінах, руки розкинені, щоб затримати рівновагу. Швидше сходження менше мучить, ніж повільне, але треба мати вправу. Коли ходимо по скалах, тоді помагаємо собі руками.

По рівному йдемо упорядкованим маршем, головню коли учасники втомлені — легше йти упорядковано, евентуально зі співом. На стежках і горами йдемо гусаком у постійному порядку. При переходах через потік, кладку, перелази і т. п. ті, що вже перейшли, чекають на решту або йдуть дуже поволі.

Відпочинки не повинні бути зачасто, але довші. Тоді сідаємо, ноги даємо вище, щоб кров відпливала; не розходитись, відпочивати в тіні і в затишному місці. При коротких перестанках для оглядання краєвиду не сидати, тільки наплечник можна оперти об дерево.

10-15 хвилин по виході робимо короткий перестанок — не відпочинок! — щоб кожний поправив собі все, що зле вклав чи вдягнув.

Гігієна мандрівки

Передусім завжди достосувати трасу й темпо мандрівки до віку й вироблення учас-

ників; завжди достосовуватись до найслабшого! Також обтяження мусить бути відповідне до фізичної змоги учасників.

Іти в міру змоги зі замкненими устами — віддихати носом. Говорити мало, а співати тільки в теплій порі, якщо немає пороху або сильного вітру і не догори.

Води пити якнайменше, лише на відпочинку. Питво пити малими ковтками й не надто зимне. Зігрітим взагалі не пити!

У дорогу не вирушати натще й дотримувати правильні години харчування.

В разі захворювання когось з учасників негайно зробити відпочинок.

Купатись вільно тільки по відпочинку. Під час довшого відпочинку можна вимити ноги, але з мокрими ногами не вільно йти далі.

В часі спеки не маршувати! Одіж має бути легка й вільна. Голову накривати.

Коли змокнемо, по приході на місце нічлігу скинути всі мокрі речі та висушити їх. Коли не маємо нічого, щоб переодягнутися, то краще завинутись у коц, чим сидіти в мокрому. Передусім скинути мокрі черевики й висушити їх не надто близько вогню, випхавши їх сіном чи папером. Не спати в речах, що в них ми йшли, але переодягнутися.

Г. К.

(З "Порад Старого Вовка")

ЧИ ЗНАЄТЕ ЦЮ ВІДЗНАКУ?

Це відзнака Кадри Пластових Виховників, яку одержують ті пластові виховники, що мають другий (срібна обвідка) або третій (золота обвідка) ступінь КПВ. Букви КВ малинової барви означають ступінь юн. виховника, жовтої барви — нов. виховника. Носимо її на правому рукаві пластового однострою.

25-РІЧЧЯ 1-го ПЛАСТОВОГО КОНГРЕСУ

29 березня 1973 р. минуло 25 років від 1-го Пластового Конгресу, який відбувся в місті Ашаффенбург у Західній Німеччині 26-29 березня 1948 р. Цей Конгрес приготував пластунів до дальшої праці на еміграції в різних країнах світу.

З нагоди 25-ліття цього важливого Конгресу Пластове Філателістичне Бюро (при допомозі Крайової Пластової Старшини в США) випустило однокольоровий коверт у двох величинах: $6\frac{3}{4}$ і 10.

Коверт — проєкт голови ПФБ, ст. пл. скоба Юрія Ігора Павлічка, зображує темнозеленою барвою відзнаку Конгресу (проєкт бл. л. пл. сен. Степана Луцка). Сама відзнака у формі щита зображує сеньйора і молодого пластуна, які, при пластовій ватрі на тлі шатра, ведуть гутірку. Під ними на ленті слово "Ашаффенбург". Над сеньйором дата "26-29. III", а над молодим пластуном "1948". Під словом "Ашаффенбург" додана дата "1973".

В ДАЛЬШУ МАНДРІВКУ

ДО ВЕЛИКОЇ МЕТИ

З обкладинки конгресового числа "Сеньйорської Ватри" (6. 3. 1948 р.), яку проєктував пл. сен. Микола Кавка і де появилася відзнака Конгресу, взято гасло, яке розділене над і під відзнакою на коверті — стилізованими буквами: "В дальшу мандрівку — до Великої Меті".

Коверт технічно оформив п. Роман Павлічко, а друкував п. Микола Кривоніс у своїй друкарні "Рідна Мова" в Рочестері.

Великі коверти для вжитку КПС-и США мають адресу Пласту, тобто КПС-и, надруковану чорною фарбою над відзнакою.

Перший день випуску нового коверту був XI-ий Крайовий Пластовий З'їзд США, який відбувся 7-8 квітня 1973 р. на Союзівці. Коверти перепечатані новим пластовим франкотипом у формі пластового герба (лілеї). Франкотип проєктував ст. пл. скоб Юрій Ігор Павлічко.

Цей франкотип уживаний при "постедж мітер" (Питні Бавс — модель ДМ-3, ресстраційне число 482997) Крайової Пластової Старшини США. Друкований червоною фарбою франкотип з лілеєю $2\frac{1}{4} \times \frac{7}{8}$ ". А сама лілея: $1\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{4}$ ".

Чисті коверти (10 ц. шт.) чи першоднівки з новим франкотипом (25 ц. шт.), як і старші пластові філателістичні матеріали можна набути в голови ПФБ. Адреса:

George I. Pawliczko

217 St. Stanislaus St.

Rochester, N. Y. 14621, USA

Ст. пл. скоб Юрій Ігор Павлічко

ДО НАС ПИШУТЬ:

● Дорогий "Юначе"!

Посилаємо цей допис до Тебе та сподіємося, що незадовго появиться він в одному з Твоїх чисел. На жаль, не маємо доброї знімки, щоб післати. Може уже іншим разом, коли знову напишемо, пришлемо гарну знімку.

Скоб!

Пластунки "Орликівки":

М. Шпачинська, О. Дацків, І. Пакош, Л. Солтис, М. Мицьо, Л. Горихівська, Е. Копистянська, Подруга Міля Захарія-Герд.

Гемпстед, у квітні 1973 р.

● Дорогі "Орликівки"!

Дуже дякуємо Вам за листа та за допис про Вас, який містимо в хроніці. Давайте доконець частіше знати про свою діяльність — адже з допису бачимо, яка вона широка. Зробіть цікаву знімку, або і більше, із своїх зайнять на сходах — дуже радо помістимо.

Редакція "Юнака"

ПРОСИМО ПРОБАЧЕННЯ

У травневому числі "Юнака" (дивись ч. 5 (117), стор. 12) трапилася прикра помилка — неправильні підписи під світлинами Дани Бойко і Лариси Крупи — добре відомих юначок. Світлина Дані Бойко повинна бути у "Фото-репортер питає", а Лариси Крупи на місці першої у статті "На українському музичному фестивалі пластунки першунями". Читачів, а зокрема наших любих Даню і Ларису, дуже просимо пробачити нам цей недогляд. — Редакція

Замість квітів на могилу

св. п.

ВОЛОДИМИРА ЧОРНОДОЛЬСЬКОГО

Батька ст. пл. Андрія з Балтімор, США

складаю \$10.00 на пресфонд "Юнака"

пл. юн. РОМАН КОСТРУБЯК
Балтімор, США

Слова: М. Сингаївського

Музика: Г. Шаповала

Повільно

1. Я люблю тебе, світе мій зоряний,
И тихо клизуть тополі мене
За Десну, за дніпровській сторони,
Де везірна ромашка засне.

2. Де ти щиро назвав мене милою,
(Де я щиро назвав тебе милою),
Заблудились ми в тиші дібров,
Де руками тривожними й білими
Повела у життя нас любов.

3. Повертаються птиці із вирію,
Я весну свою в серці несу.
За морями буремними вірила (вірив) я,
Що зустріну, мов казку, красу.

4. І такої на диво красивої
Не шукав я в далеких краях,
(Не шукала я в далеких краях),
Я іду до Дніпра твого сивого,
Україно, любове моя!

- 2 рази
- 2 рази
- 2 рази
- 2 рази

БАГАТО КЛОПОТІВ

роблять нам ті передплатники, що змінюють адресу, але одночасно не повідомляють нас про те. Через те пропадають вислати на давню адресу примірники "Юнака", а багато передплатників, що змінили адресу, шойно пізніше — після кількох місяців повідомляють нас про те та просять нас вислати їм недержані числа "Юнака". Часто ми не можемо, на жаль, уже того зробити, бо вже не маємо тоді рекламаних чисел. Тому

ХТО ЗМІНЯЄ АДРЕСУ,

хай **зараз** повідомить про це адміністрацію "Юнака", подаючи одночасно свою давню і нову адресу.

Адміністрація «ЮНАКА»

АРКА ЗАХІД

це не лише
модерна українська книгарня
і крамниця гарних дарунків,
але також
справжній мистецький осередок
для обслуги українців Торонто
та дооколичних місцевостей.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, образи, кристали, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунтів в Україну.

ARKA WEST

2282 Bloor St. West,

Toronto 21, Ont.

Telephone: 762-8751

Байбараки

їх називають також:
ПЕТИКИ або СЕРДАКИ
з вовняного матеріалу

ручно
шиті, плетені і вишивані
можна набути
у фірмі

MAMAJ
Enterprises Ltd.

408 MAIN STREET,
WINNIPEG, MANITOBA, R3B 1A7
PHONE: (204) 942-3721

Пластуни і пластунки в Торонті!

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ
в КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ

Свято-Миколаївської Парафії в Торонті

6 1/2 % ● Кредитівка платить
від звичайних вкладів
з правом виписувати чеки

- Кредитівка уділяє позики на догідні сплати.
- Урядові години: від 11 год. вранці до 7 веч.,
а в суботи від год. 10 до 1 по полудні.

ST. NICHOLAS CREDIT UNION LTD.

4 Bellwoods Ave.

Tel.: 366-4529

Toronto, Ont. M6J 2P4

КРЕДИТОВА СПІЛКА

при церкві М.Б.Н.П. в Торонті
278 Bathurst St. Tel.: 368-4227

- Платимо найвищі відсотки від ощадностевих вкладів
- Уділяємо особисті позики до \$5,000.00 на 9%
та моргеджеві позики до \$50,000.00,
на другий моргедж до \$20,000.00 на 9 1/2 %
на перший моргедж на 8 1/2 %.
- Усі позики асекуровані до 10,000.00 дол.,
а ощадностеві вклади та уділи до 2,000.00 дол.

Урядові години: В понеділок, четвер і п'ятницю
від год. 10 рано до год. 8 вечора.

У вівторок і середу від 10 рано до 3 по пол.

У суботу від 10 вранці до 12 в полудні.

Список іменників — розв'язка завдання
із стор. 24

Блискавка, листопада, блиск, колиска, на-
лисник, листування, полиск, листівка, листок,
лисіна, лисиця, глист.

**Чи Ви вже вирівняли
передплату?**

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД «ЮНАКА» що вплинули до 31-го травня ц. р.

США:

● Замість квітів на свіжу могилу свого курінного Друга св. п. пл. сен. Петра Ісаєва з Філадельфії, склали на пресфонд «Юнака» члени Кодла 3 куреня УСП-ів і 3 куреня УПС-ів «Лісові Чорти» у Філадельфії: по \$10.00 — пл. сен. О. Черник, пл. сен. В. Одежинський; по \$5.00 — пл. сен. Р. Максимович, пл. сен. Ю. Крижановський, пл. сен. В. Бандера, пл. сен. В. Масюк, пл. сен. А. Прасіцький, пл. сен. Ю. Цегельський, пл. сен. В. Коженювський, пл. сен. Я. Мадай, пл. сен. Ю. Богачевський, ст. пл. Ю. Тарасюк, ст. пл. О. Швед, ст. пл. Р. Процик, ст. пл. М. Зварич, ст. пл. Р. Артимішин, разом \$90.00

● Пл. сен. Богдан Одежинський, референт пластових видань при Пл. Станиці у Філадельфії, для відзначення 10-ліття «Юнака» і 10-ліття своєї праці для Видавництва, перевів збірку на пресфонд «Юнака» і «Готуйсь» у своїй Пл. Станиці. Датки склали: по \$25.00 — д-р Василь Салаяк, Кредитівка «Самопоміч», д-р Микола Войтович, д-р Роман Дикий, 216 Відділ УНС ім. Сірого Лева; по \$10.00 — д-р Юрій Бережницький, пл. сен. Ігор Шуст, д-р Тетяна Цісик; \$6.50 — пл. сен. Стефан Кушнір; \$5.00 — 153 Відділ УНС ім. Луки Мишуги; \$3.00 — пл. уч. Наталка Ковалишин, 4 Курінь УПЮ-ок; по \$2.50 — ст. пл. Роман Артимішин, ЛЧ, ст. пл. Юра Пазуняк, Хр. Складену квоту розділено по рівній частині на «Юнака» і «Готуйсь» (по \$87.25). Разом 87.25

● 50-ий Курінь УПЮ-ок ім. О. Лятуринської у Вашингтоні з посвячення курінного прапора, що відбулося 4. 2. ц. р. 50.00

● 6-ий Курінь УПЮ-ок ім. М. Вовчка, Чикаго, замість квітів на могилу св. п. пл. сен. Дмитра Пілецького 50.00

● Фірма «Мирфі Інж.», Чикаго, замість квітів на свіжу могилу св. п. пл. сен. Дмитра Пілецького 50.00

● Пл. сен. Павло Дорожинський, Нью-Йорк, замість квітів на могилу св. п. пл. сен. Дмитра Пілецького з Чикаго	25.00
● Команда 3-го Куреня УПС-ів «Лісові Чорти» замість великодніх побажань Курінним Командам Куренів УПС-ів	10.00
● Замість квітів на могилу св. п. Володимира Чорнодольського з Балтімору, Батька ст. пл. Андрія, склав на пресфонд «Юнака» пл. юн. Роман Коструб'як з Балтімору	10.00
пл. сен. Олександр Черник, Бала-Синвид	10.00
пл. юн. Андрій і Марта Дурбаки, Чикаго	6.00
пл. сен. Богданна Титла, Гасбрук	6.00
Євген Бондаренко, Форт Вейн	5.75
пл. сен. Петро і Ніна Пясецькі, Йонкерс	5.00
д-р В. Кліш, Філадельфія	5.00
пл. юн. Оріся, Мотря і Христя Луцики, Джемейка	5.00
пл. юн. Марко Джулинський, Елмгарст	5.00
пл. сен. Ольга Осередчук, Елізабет	3.50
пл. сен. Марія Малиновська, Дітройт	3.00
пл. сен. Юрій Ференцевич, Джерзі Сіті	3.00
пл. юн. Люба і Андрій Возняки, Парма	2.50
пл. юн. Ірина Савчин, Нью-Йорк	2.50
пл. юн. Діана Макогін, Парма	2.50
пл. юн. Борис і Тетяна Яценкові, Чикаго	2.50
пл. юн. Ірина Івашко, Джемейка	2.50
пл. юн. Роман і Аня Жарики, Балтімор	2.50
пл. сен. Михайло Демчишин, Рарітан	2.50
пл. юн. Володимир Пітьо, Ньюарк	2.50
ст. пл. Мирон Залуцький, Адельфі	2.50
пл. юн. Христя і Ірина Данилишини, Чикаго	2.50
пл. юн. Оксана Сидоряк, Нью-Йорк	2.50
пл. юн. Олег Декайло, Флашінг	2.00
пл. юн. Ростислав Декайло, Флашінг	2.00
пл. юн. Наталка Оріховська, Сомерсет	2.00
пл. сен. Марія Козак, Воррен	2.00
пл. юн. Василь і Зірка Нішуки, Балтімор	2.00
пл. юн. Ігор Тарнавський, Рочестер	2.00
ст. пл. Маруся Іванишин, Клівленд	2.00
пл. юн. Мирон і Зенон Вацлавів, Балтімор	1.50
пл. юн. Марта і Христя Косарчини, Чикаго	1.50
пл. юн. Павло Дурбак, Чикаго	1.00
пл. юн. Анна Будна, Ірвінгтон	1.00
пл. сен. Микола Голіян, Лейквуд	1.00
ст. пл. Аркадія і Ростислав Мельники, Колумбус	1.00
пл. юн. Аніта і Леся Островські, Джерзі Сіті	0.50
США разом	\$478.50

КАНАДА:

2-ий Курінь УПЮ-ок ім. кн. Ольги, Вінніпег, із щедрівки \$40.00

● С. Мельник з Родиною, Монреаль, замість квітів на могилу св. п. пл. сен. інж. Дмитра Пілецького, Батька пластунів Адріяни, Марка і Тетяни з Чикаго, США 10.00

● пл. сен. Роман Сенчук, Вінніпег, колишній член 11-го Куреня УПЮ-ів ім. гетьмана І. Мазепа в Станиславові, замість квітів на могилу св. п. пл. сен. д-ра Сави Никифоряка, колишнього зв'язкового цього куреня 10.00

● пл. юн. Оксана і Мирося Полюхи, Гвельф, замість квітів на могилу їх улюбленої Бабусі, бл. п. Лесі Кіт-Пришляк із Ст. Кетерінс	10.00
пл. юн. Олесь Кришталович, Торонто	6.00
● пл. нов. Тамара Станько, Торонто, замість подяки усім, що склали пожертви на пресфонд "Юнака", замість квітів на могилу її Бабусі	
св. п. Марії Особи з Торонто	5.00
пл. юн. Іван Яворський, Оттава	5.00
пл. юн. Богдан Меренюк, Монтреаль	2.50
пл. юн. Ігор Верига, Монтреаль	2.50
ст. пл. Варвара, пл. юн. Стефанія і Єлисавета Тиховецькі, Ст. Кетерінс	2.50
пл. юн. Михайло Мацюк, Торонто	2.00
пл. юн. Ірина і Оксана Мельники, Монтреаль	2.00
пл. сен. Зенон Гаврилук, Монтреаль	1.50
пл. юн. Даня Баран, Монтреаль	1.50
пл. юн. Євген і Роман Космини, Монтреаль	1.50
пл. юн. Орест Гуляк, Торонто	1.00
пл. юн. Наталія Махно, Гамільтон	1.00

Канада разом \$104.00

АВСТРАЛІЯ:

Пластова Станиця Аделяїда	20.00
Члени Пластової Станиці Сідней склали:	
пл. юн. Г. Шухевич, Ліверпул	4.90
пл. юн. М. Намурен, Кенлей Вейл	2.80
пл. юн. Б. Базаліцький, Пендел Гілл	2.10
пл. юн. М. Баран, Коністон	2.10
пл. юн. Л. Янчук, Лякемба	1.40
пл. юн. Ю. і О. Базаліцькі, Джірравін	0.70
пл. сен. д-р Е. Барановський, Кіама	0.70
пл. юн. Р. і О. Вучацькі, Педдінктон	0.70
пл. юн. П. і П. Грохи, Вест Воллонгонг	0.70
пл. юн. Г. і С. Янчуки, Бенкстани	0.70
пл. сен. Б. Шехович, Меррилянде	0.70
пл. юн. М. Шилкевич, Фейрі Медов	0.70
пл. юн. Ю. Суховерський, Пенріт	0.70
пл. юн. С. Васирик, Бас Гілл	0.70
пл. юн. Л. Зелена, Савт Гренвілл	0.70
пл. юн. Н. і М. Гуляки, Блекгурс	0.70
пл. юн. П. і В. Ковалі, Меррилянде	0.70
пл. юн. М. Домазар, Блектаві	0.70
пл. юн. І. Остапів, Кенлей Вейл	0.70

Австралія разом \$ 43.10

Усі разом у цьому списку \$625.60

Замість квітів на свіжу могилу
нашої улюбленої Бабуні

св. п.

ЛЕСІ КІТ-ПРИШЛЯК

що упокоїлася 8 квітня ц. р.
на 63-ому році життя у Ст. Кетерінс, Канада,

складасмо \$10.00 на пресфонд "Юнака"

пл. юн. ОКСАНА і МИРОСЯ
і РОДИНА ПОЛЮХІВ, Гвельф, Канада

Замість квітів на свіжу могилу
нашого курінного Друга

св. п.

пл. сен. ПЕТРА ІСАЄВА з Філядельфії, США

складасмо \$10.00 на пресфонд "Юнака"

Члени Кодла 3 Кур. УСП "ЛІСОВІ ЧОРТИ"
ст. пл. М. Зварич і ст. пл. Р. Артимішин
Філядельфія, США

Замість квітів на могилу

св. п. пл. сен.

проф. д-ра САВИ НИКИФОРЯКА

колишнього зв'язкового 11-го Куреня ім. І. Мазепи
у Станиславові, Україна,

складаю \$10.00 на пресфонд "Юнака"

пл. сен. РОМАН СЕНЧУК

Вінніпег, Канада,

колишній член 11-го Кур. УПЮ-ів
ім. І. Мазепи у Станиславові

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. ДМИТРА ПІЛЕЦЬКОГО з Чикаго, США

складають на пресфонд "Юнака" \$50.00

Члени 6-го Кур. УПЮ-ок ім. Марка Вовчка
у Чикаго, США

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. ДМИТРА ПІЛЕЦЬКОГО з Чикаго, США

Батька пластунів — Адріани, Марка і Тетяни

складасмо \$10.00 на пресфонд "Юнака"

С. МЕЛЬНИК з РОДИНОЮ
Монреаль, Канада

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. ДМИТРА ПІЛЕЦЬКОГО з Чикаго, США

складасмо \$50.00 на пресфонд "Юнака"

Фірма "МИРФІ ІНЖ.", Чикаго, США

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ «Самопоміч» платить 5% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!

- Ощадністеві вклади без права виписувати чеки
- Термінові вклади (більші суми) на 2 і більше років

5 ¹/₂ %

6 ¹/₂ %

- Студійні ощадністеві вклади на 7%!
- При виплатах уживайте наших чеків!
- Дасмо позики на догідні сплати!

Складайте Ваші ощадності
у кредитовій кооперативі
»БУДУЧНІСТЬ«

Buduchnist (Toronto) Credit Union Ltd.
140 Bathurst Street — Toronto 2-B, Ontario
Phone: 366-9863 & 366-4547

Друкарня
КИЇВ

виконує
всю
друкарську
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком
 - кораблем
 - поїздом
 - автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada

Ціна: 75 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВИНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

В Пластовій кооперативі ПЛАЙ

PLY CO-OP LTD., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАСТОВІ ВІДЗНАКИ

- новацьких роїв і гнізд
- юнацьких гуртків і куренів
- новацьких і юнацьких проб
- нов. і юн. іспитів умілостей

БОРСУК

ІЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

ОЛЕНЬ

ЛЕОПАРД

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ТАРПАН

У цьому оголошенні поміщені зразки відзнак юнацьких гуртків, які продаємо по 50 центів за штуку. Маємо постійно на складі 40 різних родів таких відзнак і можемо їх кожночасно вислати. Виготовляємо також інші відзнаки роїв УПН і гуртків УПЮ на замовлення.

КУПУЙТЕ В НАС ТАКОЖ:

- ★ всякі інші пластові відзнаки
 - ★ усі частини пластових одностроїв
 - ★ таборовий виряд
 - ★ спортове приладдя
 - ★ усі пластові видання, а зокрема обов'язковий для юнацтва посібник, автором якого є основник Пласту
- ПРОФ. Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ (ДРОТ)

Життя в Пласті

544 сторін • багато ілюстрацій • ціна 6.50 дол.

- * КУПУЙТЕ В ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ «ПЛАЙ»!
- * ЧИСТИЙ ПРИБУТОК КООПЕРАТИВИ «ПЛАЙ» ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ!